Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă !

Romînia liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÎNĂ

Anul XIII Nr. 3289
—
4 pagini
20 bani
—
Miercuri
4 mai 1955

Oameni ai muncii din agricultură! Lărgiți suprafețele semănate cu porumb! Terminați în cel mai scurt timp și în bune condiții însămînțarea porumbului! Urmați exemplul fruntașilor recoltelor bogate!

Pentru continua dezvoltare a mișcării sportive de masă

Dezvoltarea mișcării de cultură fizică și sport din țara noastră, în anii regimului democrat-popular, constituie o realitate vie cu care se mîndresc cetățenii patriei noastre. Îndrumarea și sprijinul larg al statului nostru au permis ca an de an să crească numărul celor ce practică organizat sportul.

Caracterul de masă al mișcării noastre sportive, inspirat din experiența bogată și triumfătoare a sportului sovietic, preocuparea permanentă și organizată pentru extinderea acestei mișcări, permit ca mereu noi oameni ai muncii să fie atrași în activitatea sportivă, în competițiile organizate. Baza materială a mișcării noastre sportive (terenuri, instalații de sport, bazine, săli, etc.) se dezvoltă și ea continuu, mărturie fiind cele peste 6000 de baze sportive existente astăzi în țara noastră, precum și numeroase alte baze ce se construiesc sau urmează să fie construite.

Mișcarea de cultură fizică și sport, cu toate succesele dobîndite pînă acum, mai are însă mari posibilități de a crește ca să ajungă la nivelul cerințelor maselor și al sarcinilor trasate de partid. În realizarea unui nou avînt al mișcării sportive de masă, un rol însemnat revine comitetelor executive ale sfaturilor populare care au sarcina de a sprijini dezvoltarea culturii fizice și a sportului.

Viața de toate zilele arată că multe sfaturi populare, cum sînt sfaturile populare regionale Pitești, Constanța, Ploești, sfatul popular raional Tg. Mureș, etc., se preocupă de problemele sportive, de buna desfășurare a competițiilor de masă, de lărgirea bazelor sportive (în special în mediul sătesc), de îndrumarea și sprijinirea Comitetelor pentru cultură fizică și sport regionale și raionale și a colectivelor sportive din comune.

Sînt însă și cazuri în care problemele sportive nu constituie o preocupare pentru unele sfaturi populare. Această lipsă de preocupare se manifestă în forme diferite, dar rezultatele ce le generează sînt deopotrivă de păgubitoare. Bunăoară, în problema asigurării bazelor sportive, în regiunea Oradea, multe sfaturi populare comunale n-au asigurat terenurile pe care să-și ducă activitatea colectivele sportive sătești existente. Așa stau lucrurile, printre altele, în Ceica, Drăgănești, raionul Beiuș, Vadu Crișului și Borod, raionul Aleșd, Miersig și Homorog, din raionul Salonta. Comitetul executiv al sfatului popular regional Oradea a luat o hotărîre ca să se asigure aceste terenuri acolo unde nevoia o cere. Hotărîrea n-a fost însă urmărită, nu s-a controlat în ce măsură este tradusă în viață și, de aici, lipsa în regiune a unor baze sportive de imediată necesitate.

Aspecte negative s-au făcut semnalate și în felul în care unele comitete executive se preocupă de sprijinirea și îndrumarea Comitetelor pentru cultură fizică și sport, de sprijinirea temeinică a cadrelor acestor comitete, de asigurarea condițiilor de muncă pentru aceste cadre. Comitetul executiv al sfatului popular regional Stalin n-a analizat de mai bine de un an activitatea Comitetului regional C.F.S. De la acest fapt, care ar fi suficient să dovedească lipsa de preocupare existentă pentru problemele sportive, s-a ajuns ca nici sfaturile populare raionale din această regiune să nu acorde sprijinul lor comitetelor pentru cultură fizică și sport.

Comitetele executive ale sfaturilor populare, ca organe locale ale puterii de stat, au datoria să țină seama în activitatea lor că în anii regimului democrat-popular mișcarea de cultură fizică și sport a devenit o preocupare de stat, un factor de seamă în educarea tineretului. Pornind de la această realitate, comitetele executive ale sfaturilor populare au datoria să se preocupe permanent de problemele mișcării sportive. Pentru aceasta, în primul rînd, ele trebuie să cuprindă în planul general de muncă al sfatului popular — supus aprobării sesiunii — planul general de dezvoltare a mișcării sportive din raza respectivă. Periodic, la regiune, la raion și chiar la comune, în cadrul sesiunilor sau al ședințelor comitetelor executive, trebuie să se urmărească felul cum se traduc în viață hotărîrile și măsurile luate.

O preocupare deosebită trebuie să existe și să se facă simțită în asigurarea lărgirii bazei sportive, în special în mediul sătesc. Sfaturile populare comunale au datoria să sprijine și să stimuleze inițiativa colectivelor sportive în acțiunile lor: crearea, amenajarea și întreținerea bazelor sportive (eventual a unor terenuri simple, nivelate, îngrădite, cu o cabină pentru sportivi), în organizarea competițiilor de masă, de pildă spartachiadele satelor. În același timp, sfaturile populare regionale și raionale trebuie să urmărească să nu se dea altă întrebuințare terenurilor și instalațiilor sportive existente.

Îndrumînd și sprijinind munca Comitetelor pentru cultură fizică și sport, analizînd periodic această muncă, comitetele executive au datoria să asigure ca secții ale sfaturilor populare (învățămînt, culturală, sănătate, agricolă) să contribuie la rezolvarea problemelor ce le ridică acțiunea de dezvoltare a mișcării noastre sportive de masă. Reprezentanți ai acestor secții trebuie să participe activ la ședințele Comitetelor pentru cultură fizică și sport, pentru ca să poată acționa apoi cu eficacitate în sectoarele respective de activitate, pentru traducerea în viață a sarcinilor ce le revin pe linie de sport.

Sfaturile populare pot și trebuie să-și facă o preocupare din sprijinirea dezvoltării mișcării sportive de masă. Ele trebuie să știe permanent și să dovedească în practică că știu acest lucru, că sportul și cultura fizică sînt o parte inseparabilă a educației și instrucțiunii general-politice și culturale menite să contribuie la formarea omului nou, a luptătorului hotărît și activ pentru construirea socialismului, la formarea unui tineret sănătos, puternic, plin de bucurie, de viață, cu dragoste înflăcărată pentru patrie, care-și închină toate forțele lui înfloririi și întăririi patriei, apărării păcii.

Să folosim din plin toate forțele pentru a termina în cel mai scurt timp însămînțarea porumbului!

Exemplu ce trebuie generalizat

În ultimele zile, șefii de tarlale din unele comune ale raioanelor Urziceni și Cricov abia au mai prididit să culeagă datele privitoare la mersul muncilor de primăvară. Aceasta, datorită mîlor de atelaje care au ieșit la însămînțatul porumbului în aceste zile bune de lucru.

În comuna Aibești-Muru, bunăoară, din raionul Cricov, zilele trecute au ieșit la însămînțări toate atelajele. Oamenii au pornit lucrul înainte de ivirea zorilor și au muncit pînă seara tîrziu, iar unii chiar și în timpul nopții. Atelajele au fost întrebuințate cu maximum de randament. Drept urmare, viteza zilnică de însămînțare a fost depășită cu peste 100 la sută. De aceea, doar în 4 zile s-au însămînțat aproape o mie de hectare cu porumb.

Sînt multe asemenea fapte în cuprinsul raioanelor Cricov și Urziceni. În comuna Cocora de la 25 la 27 aprilie au fost însămînțate 1.100 ha. dintre care aproape 200 ha. cu porumb. Folosind mijloacele mecanizate ale S.M.T.-urilor și atelajele proprii, colectiviștii din Broșteni, raionul Urziceni, au terminat semănatul la toate culturile în epoca optimă, la vremea potrivită. De curînd, temperatura îngăduind trecerea la semănatul porumbului, ei au început semănatul acestei culturi în cuiburi așezate în pătrat.

Realizările din aceste comune și gospodării colective fruntașe pot fi pildă, iar metodele de organizare folosite aici pot fi generalizate și date ca exemplu pentru multe comune din regiunea Ploești, care în ansamblu continuă să se numere printre regiunile rămase în urmă — pe țară — la însămînțările de primăvară.

Sprijin reciproc

Pentru a cîștiga din zilele pierdute, pentru a semăna la timp, țăranii muncitori din satele raionului Tîrgoviște, urmînd pilda comuniștilor și a fruntașilor în agricultură, folosesc mult mai mult în acest an formele de ajutorare reciprocă. Aproape în toate satele raionului au fost constituite în acest scop grupe de într-ajutorare. În comunele Adînca, Gura Ocniței, Răsvadu de Jos, Raciu și Săcuieni, de pildă, au fost formate 56 grupe de întrajutorare cuprinzînd 144 țărani muncitori care s-au angajat să se sprijine cu atelaje, vite, brațe de muncă etc. în vederea terminării la timp a muncilor agricole.

Tot în vederea mobilizării tuturor forțelor la muncile agricole, în satele raionului Tîrgoviște se extinde întrecerea patriotică între circumscripțiile electorale și între comune. În comuna Răsvadu de Sus sînt în întrecere patriotică 14 circumscripții electorale; comuna Băleni-Romîni a chemat la întrecere patriotică comuna vecină Băleni-Sîrbi. Asemenea întreceri există și în comunele Adînca, Ocnița, Gura Ocniței, etc.

Țăranii muncitori au început munca cu sîrg încă din primele zile bune de lucru. Ajutîndu-se unii pe alții, și luptînd să obțină rezultate bune în întrecerea patriotică, țăranii muncitori din raionul Tîrgoviște grăbesc însămînțările de primăvară.

Să lărgim suprafețele cultivate cu porumb

Știri sosite din diferite colțuri ale țării vestesc intensitatea crescîndă cu care se desfășoară campania însămînțărilor de primăvară.

În aceste zile toată atenția trebuie dată însămînțării unei plante prețioase pentru hrana poporului muncitor, pentru industria noastră și creșterea animalelor: porumbul!

Condițiile pentru însămînțarea porumbului sînt prielnice. Este necesară o mobilizare și mai deplină a tuturor forțelor pentru a grăbi însămînțarea acestei importante plante.

Săptămîna aceasta este hotărîtoare pentru însămînțatul porumbului, pentru obținerea unor recolte bogate.

Pentru a folosi pe deplin toate terenurile arabile și a realiza totodată o recoltă sporită la hectar, este necesar ca suprafețele prevăzute să fie însămînțate cu grîu de primăvară, ovăz, orz, secară, mazăre și alte culturi din epoca întîi al căror timp de însămînțare a trecut, să fie semănate cu porumb pentru boabe. De asemenea pentru a asigura atît furaje concentrate, cît și furaje fibroase, gospodăriile agricole de stat, și comitetele executive ale sfaturilor populare, să însămînțeze cît mai mult porumb, atît pentru boabe, cît și pentru siloz. Comitetele executive ale sfaturilor populare să ia măsuri pentru însămînțarea porumbului, atît pe loturile zootehnice, cît și pe terenurile desțelenite din izlazuri.

Porumbul — cultură ce ocupă un loc însemnat în agricultura țării noastre — are o valoare deosebit de mare.

Cultură rentabilă, ea răsplătește pe deplin munca țăranilor muncitori. Extinzînd suprafețele semănate cu porumb, țăranii muncitori își asigură un venit sigur gospodăriei lor, furaje necesare creșterii animalelor și totodată putința de a contribui în mod sporit la aprovizionarea orașelor cu unul din alimentele de bază și a industriei ușoare cu una din materiile prime principale.

Oameni ai muncii de la sate! Folosiți din plin zilele prielnice semănatului porumbului și semănați fiecare petec de pămînt rămas neînsămînțat cu această prețioasă cultură care bine îngrijită vă va răsplăti din plin eforturile! Folosiți din plin toate mijloacele de lucru pentru a termina în această săptămînă însămînțatul porumbului! Urmați pilda fruntașilor recoltelor bogate! Luptați pentru a obține o producție sporită de porumb la hectar!

Au terminat însămînțările

CLUJ (de la corespondentul nostru). — Profitînd de timpul prielnic, unitățile agricole socialiste și țăranii muncitori din cuprinsul regiunii Cluj au intensificat în ultimele zile ritmul însămînțărilor reușind să lichideze rămînerea în urmă. În ultimele 5 zile viteza zilnică la însămînțări a fost depășită în medie cu 62 la sută.

Pînă la 2 mai pe întreaga regiune s-au însămînțat 69,8 la sută din suprafața planificată, din care 61,3 la sută cu porumb.

În fruntea muncilor la însămînțări s-a situat raionul Sărmaș. Pînă la 2 mai planul însămînțărilor de primăvară din acest raion a fost realizat în procent de 84,1 la sută, terminîndu-se complet plantarea cartofilor și însămînțîndu-se 72 la sută din suprafața planificată pentru porumb.

Bune rezultate s-au obținut și în raioanele Luduș, Gherla și Beclean. Mai multe gospodării agricole colective și întovărășiri agricole au terminat însămînțările, printre care gospodăria agricolă colectivă Văleni, raionul Sărmaș, gospodăria colectivă Someș-Odorhei, raionul Jibou, gospodăria colectivă Slătinița, raionul Bistrița, întovărășirile agricole Dragu și Chendrea, raionul Jibou.

Dintre comune, prima pe regiune care a terminat însămînțările este comuna Șăulia, raionul Sărmaș.

La realizarea acestor bune rezultate și-au dat sprijinul mecanizatorii de la S.M.T. în frunte cu cei de la S.M.T. Aiud, S.M.T. Bonțida și S.M.T. Cîmpia Turzii.

Demonstrații practice

ORADEA — Agronomii din raionul Oradea contribuie la buna desfășurare a lucrărilor agricole de primăvară. Ei organizează demonstrații practice pentru aplicarea în bune condiții a metodelor agrotehnice, îndrumă pe țăranii muncitori pentru executarea în timpul optim a muncilor agricole. Pînă acum, în raionul Oradea au avut loc 185 de demonstrații practice, la care au luat parte sute de colectiviști și țărani muncitori cu gospodării individuale.

Datorită îndrumărilor și demonstrațiilor practice ale inginerilor agronomi, printre care Vasile Iedlișca, Eugen Janda, Ștefan Borok, colectiviștii din Santău Mare, Sîntion, Roșiori, Paleu, Biharea au depășit viteza zilnică la însămînțări cu 20—35 la sută, reușind astfel să însămînțeze aproape toate suprafețele planificate cu cartofi, floarea-soarelui și porumb în cuiburi așezate în pătrat.

Tinerii agronomi Gheorghe Nan și Andrei Pușet au făcut demonstrații practice pe ogoarele țăranilor muncitori din Sălard, Niuved, Episcopia Bihorului, unde numai la cîteva zile s-au însămînțat 368 ha. cu floarea-soarelui, cartofi și porumb în cuiburi așezate în pătrat.

Urmînd îndemnul agronomilor, colectiviștii și țăranii muncitori din raionul Oradea au însămînțat pînă acum peste 1000 de hectare după această metodă, iar din planul pe campanie au executat aproape 70 la sută.

Pentru 2200 kg. porumb boabe la hectar!

Comuna Titești sau Valea Mînăstirii cum se numea odinioară, se află la aproape 40 de km. de Pitești și este înconjurată de dealuri cu livezi roditoare de pomi fructiferi. Pînă nu de mult, pe aceste meleaguri sălășluia pustietatea.

Anul acesta, în comuna Titești se vor cultiva cu porumb peste 450 de ha. dintre care aproape 100 ha. în cuiburi așezate în pătrat. În vederea obținerii unei producții medii pe comună de 2.200 kg de porumb boabe la hectar, țăranii muncitori, sub îndrumarea inginerilor și tehnicienilor agronomi de la punctul agricol din Clucereasa, au făcut pregătiri din vreme. Aproape toată suprafața destinată culturii porumbului a fost arată din toamnă, introducîndu-se sub brazdă însemnate cantități de îngrășăminte naturale. În primăvara aceasta, după ce s-a topit zăpada, s-a terminat de arat întreaga suprafață, care apoi a fost grăpată. Sămînța din soiul Hingănesc, recunoscută cu productivitatea cea mai mare în această regiune, a fost pregătită la vreme. Mulți dintre cultivatori și-au pregătit terenul și sămînța după exemplul fruntașilor recoltelor bogate, Petre Chircea și Constantin Ducuiescu și după îndrumările agronomilor de la punctul agricol. Au fost pregătite atelajele și marcatoarele.

Terminînd însămînțările culturilor din epoca I încă de la 13 aprilie, țăranii muncitori din comuna Titești au început însămînțarea porumbului. În cîteva zile au fost însămînțate peste 50 de hectare. Și de astădată, în frunte au fost fruntașii recoltelor bogate, precum și Petre Safta, Al. Nedelcu, Vasile Chircea și alții. Pentru reușita însămînțărilor, în comună s-au organizat 45 de grupe de într-ajutorare. (Agerpres).

Timpul e favorabil însămînțării bumbacului

Recomandările Ministerului Agriculturii și Silviculturii

Ministerul Agriculturii și Silviculturii recomandă începerea cu toate forțele a însămînțării bumbacului la 5 mai, întrucît condițiile de temperatură au devenit favorabile acestei lucrări.

Ținînd seama de faptul că nu în toate regiunile, raioanele și comunele condițiile de însămînțare sînt întrunite în același timp, inginerii și tehnicienii agronomi vor stabili data începerii semănatului în funcție de condițiile locale. Însămînțatul trebuie executat într-un timp scurt, astfel ca să nu depășească 15 mai.

Pentru obținerea unei producții sporite de bumbac o însemnătate deosebită o are pregătirea terenului și executarea semănatului.

Pentru a crea condiții optime de încolțire semințelor și de creștere uniformă a plantelor, terenurile arate pentru bumbac trebuie lucrate înainte de semănat cu cultivatoarele sau cu prășitoarele la o adîncime de 4—5 centimetri.

În condițiile specifice din această primăvară, cu ploi abundente și timp rece, este necesar ca semănatul bumbacului să se facă mai în față, la 3—4 cm. adîncime, pentru a evita întîrzierea răsăririi. Cultivatorii de bumbac trebuie să folosească cît mai mult mașinile la semănat pentru a îngropa sămînța la aceeași adîncime, a semăna în rînduri drepte și a putea astfel executa prășitul cu mijloace mecanice. Acolo unde nu sînt suficiente mașini speciale de semănat bumbac trebuie să se modifice și adapteze, după îndrumările tehnicienilor, semănătorile de cereale.

Pe baza experienței din anii trecuți, se recomandă ca semănatul bumbacului să se facă cu rîndurile îndreptate de la sud la nord, deoarece plantele se dezvoltă mai bine și ajung mai repede și mai uniform la coacere.

Deși ar putea interveni perioade scurte de scăderi de temperatură, însămînțarea bumbacului trebuie să continue deoarece condițiile normale de vegetație nu vor fi influențate.

Aplicînd cu pricepere lucrările recomandate de știința agrotehnică și folosind toate mijloacele pentru a termina în cel mai scurt timp semănatul bumbacului, cultivatorii vor asigura în acest an o recoltă bogată de bumbac. (Agerpres)

Colectiviștii din regiunea Craiova au depășit planul însămînțării sfeclei de zahăr

CRAIOVA. — În regiunea Craiova se construiește fabrica de zahăr „Hărnicia". Pentru a asigura materia primă necesară, cultivatorii din această regiune au extins suprafețele cultivate cu sfeclă de zahăr. Față de 4000 ha. cît se cultiva cu sfeclă de zahăr în anul 1953, în acest an se cultivă 12.800 ha.

Pentru a folosi cît mai bine terenurile și mijloacele acordate de stat în vederea sporirii producției de sfeclă de zahăr, 1688 de țărani muncitori cu o suprafață de 613,79 ha. au format 75 asociații pentru cultivarea sfeclei de zahăr.

Îndrumați de inginerii și tehnicienii agronomi, cultivatorii de sfeclă de zahăr din regiunea Craiova au intensificat însămînțarea sfeclei, însămînțînd, pînă la sfîrșitul lunii aprilie, peste 90 la sută din suprafața planificată. În raionul Calafat s-a terminat însămînțarea sfeclei de zahăr. În gospodăriile agricole colective din regiunea Craiova, planul însămînțării sfeclei de zahăr a fost realizat în proporție de 154 la sută, în întovărășirile agricole de 118 la sută, iar în asociațiile de producție agricolă de 133 la sută.
(Agerpres)

Autocamioane pentru agricultură

GALAȚI. — În fiecare zi, în stația C.F.R. Larga-Galați sosesc din Uniunea Sovietică mașini și alte produse industriale. De la începutul anului și pînă acum au fost descărcate în această stație și expediate în țară peste 3.200 autocamioane. Un mare număr dintre ele vor deservi gospodăriile de stat și S.M.T.-urile, iar altele au fost puse în vînzare prin comerțul de întîmpinare pentru gospodăriile agricole colective.

În regiunea Galați, bunăoară, 27 de gospodării agricole colective și-au cumpărat în acest an autocamioane. Colectiviștii din comuna Pechea, raionul Galați, care au valorificat aproape 4 vagoane de cereale, precum și animale, și-au cumpărat de curînd al doilea camion.

În regiunea Galați, 41 de gospodării agricole colective folosesc în munca lor autocamioane cumpărate prin comerțul de întîmpinare. (Agerpres).

Spre noi succese în întrecerea socialistă!

Chemările partidului cu prilejul zilei de 1 Mai îndeamnă oamenii muncii din toate ramurile economiei noastre naționale să desfășoare cu avînt întrecerea socialistă, să consolideze și să îmbogățească succesele dobîndite pînă acum. Însuflețiți de aceste chemări și puternic mobilizați de recenta reducere de prețuri, muncitorii, inginerii și tehnicienii din industria grea ca și din industria producătoare de bunuri de larg consum sînt ferm hotărîți să dezvolte întrecerea socialistă pentru realizarea înainte de termen a sarcinilor primului nostru cincinal. Primele vești sosite din țară ilustrează cîteva aspecte ale luptei oamenilor muncii din industrie pentru ca noi victorii să se alăture celor dobîndite pînă acum.

Luptă pentru titlul de „cel mai bun"

PLOEȘTI. — Întrecerea pe profesii continuă să se desfășoare cu însuflețire în rîndul constructorilor de utilaj petrolifer de la uzinele „1 Mai" Ploești.

La secția turnătorie de oțel, condițiile obținerii titlului de „cel mai bun formar" sînt: depășirea normei lunare cu cel puțin 160 la sută și reducerea la zero a numărului de rebuturi. Aceste condiții au fost fixate în raport cu rezultatele obținute în lunile precedente de muncitorii formari participanți la întrecerea pe profesii, precum și în urma angajamentelor pe care și le-au luat în ședința grupei sindicale. Astfel stabilite, condițiile întrecerii sînt un puternic stimulent în muncă. Cei 10 muncitori de la turnătorie, care luptă pentru titlul de „cel mai bun formar", au obținut în luna aprilie o depășire medie a normei de lucru cu 156 la sută, față de depășirea medie de 120 la sută realizată în luna martie. Cu toate că în luna aprilie au avut de executat un număr mai mare de repere, muncitorii formari au dat lucrări de bună calitate, fără rebuturi.

Întrecerea pe profesii a dus la o simțitoare îmbunătățire a muncii și la secțiile turnătorie de fontă, cazangerie, mecanică nr. 3. Aproape 100 de muncitori ai uzinelor „1 Mai" Ploești desfășoară lupta pentru dobîndirea titlurilor de cel mai bun sudor electric, nituitor, ștemuitor, strungar, frezor, etc. (Agerpres)

Noi angajamente

★ În telegrama trimisă partidului și guvernului, colectivul de muncitori, ingineri, tehnicieni și funcționari de la uzinele „Steagul Roșu" din Orașul Stalin, scrie: „Conduși și îndrumați de partid, în dorința fermă de a sprijini recentele hotăriri ale partidului și guvernului cu privire la desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații și cu privire la reducerea de prețuri, ne angajăm să dăm patriei, peste prevederile planului pe anul 1955, 1500 de camioane; vom lupta continuu pentru mărirea productivității muncii, reducerea prețului de cost și îmbunătățirea continuă a calității produselor noastre"...

★ Colectivul uzinelor „I. C. Frimu" din Sinaia se angajează să livreze peste plan uzinelor de tractoare „Ernst Thälmann" din Orașul Stalin, pompele de injecție KD necesare echipării celor 500 tractoare pe care uzinele de tractoare s-au angajat să le livreze peste plan.

★ În telegrama lor, constructorii hidrocentralei „V. I. Lenin" de la Bicaz spun: „Vom da patriei noastre hidrocentrala de la Bicaz în cel mai scurt timp posibil, pentru a întări puterea sa economică și capacitatea de apărare împotriva celor ce uneltesc dezlănțuirea unui nou război..."

★ Muncitorii, tehnicienii, inginerii și funcționarii din cadrul oficiului de extracție al schelei Pitești și-au luat angajamentul de a îndeplini planul de producție pe semestrul I al anului 1955 cu opt zile înainte de termen, dînd patriei tot mai multe tone de țiței.

★ ★ ★

Măreața demonstrație de 1 Mai a oamenilor muncii din Capitală

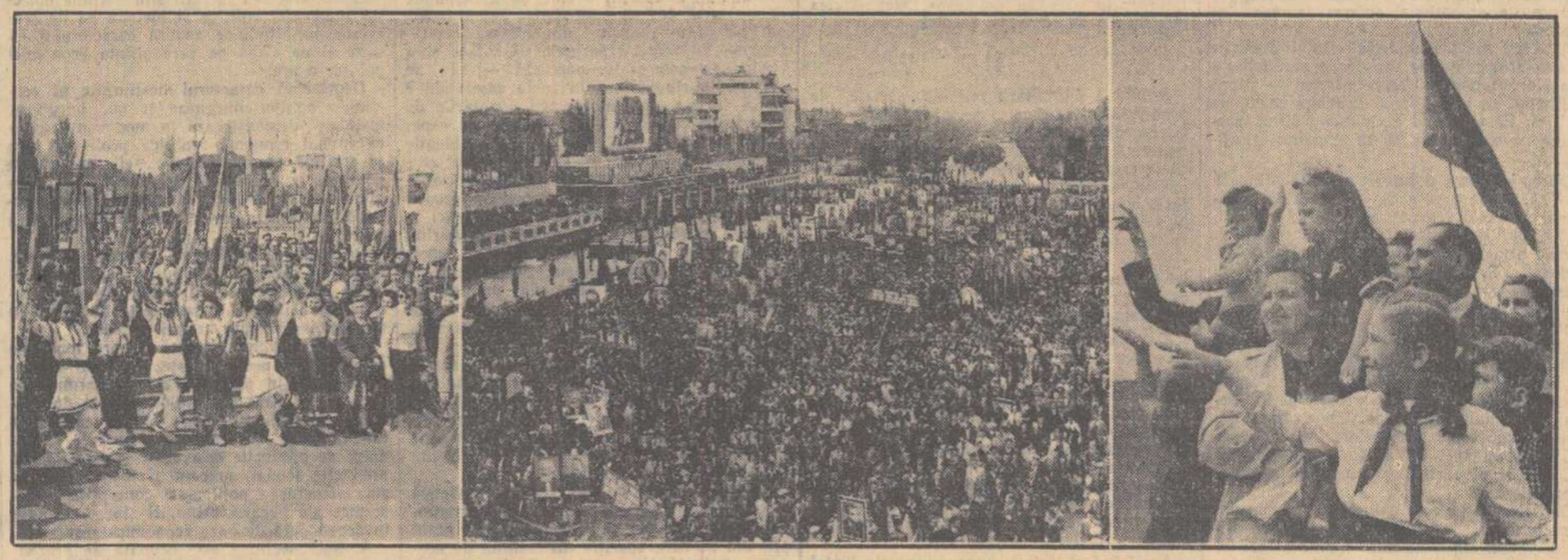

În rînduri strînse, oamenii muncii trec prin fața tribunei unde se află conducătorii partidului și guvernului, manifestînd pentru viața nouă pe care și-o creează, pentru pace. În clișee: Aspecte de la manifestația de 1 Mai din Capitală.

Învățăminte după un an de muncă

Pe marginea experienței întovărășirii agricole din comuna Olari, regiunea Arad

— Și ce spui că v-a îndemnat să începeți a lucra în comun?

Ilie Bătrînu m-a privit pe sub sprîncene, apoi foindu-se pe scaun a zis cu înțeles:

— Omul, pînă nu se lovește cu capul de pragul de sus, nu-l vede pe cel de jos... M-am făcut că nu pricep unde vrea să bată și l-am rugat să-mi explice mai pe larg cine, cînd și de care prag s-a lovit. Nu s-a împotrivit. Și-a scos numai din buzunar niște foi înnegrite, s-a uitat prin ele, a dat din cap, a murmurat un: „da, programul îmi spune că pot să mai întîrzii cu dumneata", apoi cerîndu-și iertare pentru pauza făcută, a început să-mi povestească istoria care urmează.

★

Acum aproape trei ani, în satul Olari de pe lîngă Chișinăul de Criș-Arad, s-a înființat o întovărășire agricolă. Au intrat în ea oameni și mai sărăcuți, și mai prinși, și mai harnici, și mai domoi, și cu vite, și fără, cu pămînt mai mult și cu pămînt mai puțin. Fără discuție că porțile întovărășirii nu s-au deschis pentru chiaburi. Dar încolo, adunarea era cît se poate de pestriță. Pestrițe erau și gîndurile oamenilor. Unii intraseră în întovărășire cu chip să se folosească de avantajele ei pentru a-și spori munca și cu asta și rodul. Imi vin în minte numele lui Alexandru Szasz, al lui Alexandru Nagy, al lui Mihai Maiercic. Dar bineînțeles nu sînt singurele care se pot da. Alții au făcut cereri doar așa ca să fie în rînd cu lumea, să nu se poată spune despre ei că-s de modă veche. Insîrșit s-au găsit și dintr-acei care au socotit că dacă s-or înscrie în întovărășire au să le pice mură în gură, toate de-a gata. Unul dintre aceștia e bunăoară Ion Barta. Se înțelege că cei mai mulți dintre proaspeții întovărășiți nu aveau o idee limpede despre noul lor fel de muncă; în cugetul multora individualismul avea încă rădăcini destul de adînci. Situația putea fi soluționată în bine, numai dacă se alegea o conducere formată din oameni pricepuți, capabili să înmănuncheze forțele întovărășirii și să le îndrepte pe făgașul muncii în comun. Acest lucru era cu putință întrucît oameni pricepuți nu lipseau din Olari. Dar s-a brodit că întovărășiții n-au judecat lucrurile cu maturitate. Și în loc de asemenea conducere a fost aleasă în fruntea întovărășirii, alta bună de orice, numai de condus cum trebuie, nu. Emeric Okoș, fostul președinte și toți ceilalți membri din comitet n-au căutat să îmbunătățească munca în întovărășire. Întovărășirea le dădea acestora putința să se folosească în comun de mașinile statului, să aplice laolaltă metode agrotehnice noi, pentru sporirea recoltelor, spre folosul obștei întregi. Munca laolaltă înseamnă prin ea însăși o mare forță. Dar să înțeleagă acest lucru, cei care se înscriseseră în întovărășire doar de ochii lumii, ori cei care așteptau să le vină toate de-a gata, era cu neputință. Și comitetul nu și-a dat deloc silința să-i ajute să înțeleagă. Comitetul a lăsat pe oameni, cum se spune, în banii lor. Nu i-a tras ața pe toți să facă contract cu S.M.T. Sîntana? Foarte bine. „Să lucreze cum or ști și cu ce s-or pricepe", și-au zis cei din conducere. Au împărțit locul în parcele și din această pricină n-au putut semăna în cuiburi așezate în pătrat ori face polenizarea suplimentară? Să le fie de bine. Pe nici unul din conducere nu l-a durut capul de asta. Într-un cuvînt comitetul era comitet numai cu numele. El nu se sinchisea de cea mai de seamă îndatorire a lui, aceea de a trezi în întovărășiți dragostea pentru munca în comun.

Multă vreme nu s-a găsit nimeni care să facă ceva pentru a schimba această stare de lucruri. Nu s-a găsit pînă în ziua cînd, vorba lui Ilie Bătrînu, s-au pălit olărenii cu capul de pragul de sus. Această zi a fost în octombrie anul trecut. Atunci s-au strîns întovărășiții din Olari să socotească cu ce s-au ales de cînd au intrat în întovărășire. Și au băgat de seamă oamenii că bilanțul nu le dădea motive de prea multă bucurie. N-aveau a se plînge, dar le era ciudă că nu se folosiseră deloc de avantajele întovărășirii, de avantajele muncii cu mașinile, după știință, în comun. Alături, la numai cîțiva kilometri de dînșii, în Sîntana, s-au găsit confrați de-ai lor care au știut s-o facă. La tă cu 300 kg. mai mare decît a celor din Olari. La fel cu orzul și cu celelalte. Dar ei nu-și parcelaseră glia, o araseră de-a curmezișul cu tractoarele, semănaseră în pătrat, prășiseră laolaltă, strînseseră și treeraseră în comun. Au tăcut molcom olărenii. Și și-au zis și ei ca înteleptul din zicală, că bine ar fi fost dacă ar fi avut „mintea cea de pe urmă". Iar „mintea cea de pe urmă" le arăta că întrucît se loviseră cu capul de pragul de sus trebuiau să se plece și să-l vadă pe cel de jos. Se cerea adică să schimbe conducerea, să aleagă în locul celei vechi, indiferente, una nouă, energică, o conducere în stare să organizeze munca oamenilor. Așa au și făcut. În locul lui Emeric Okoș, au ales ca președinte pe Alexandru Nagy. Tot așa au fost schimbați și ceilalți membri din comitet și înlocuiți cu alții.

Noul comitet și-a pus ca sarcină chiar din prima lui zi de activitate să înceapă a-i deprinde pe oameni cu munca în comun. Nagy s-a dus la S.M.T. Sîntana și a discutat acolo condițiile încheierii unui contract. A pus totul la punct și iată-i pe întovărășiții din Olari hotărînd, ca un singur om, să încredințeze stațiunii aratul pentru semănăturile de toamnă, pentru cele de primăvară, dezmiriștitul și alte trebi pe care înainte le făcuseră ei, în mod individual și de multe ori necorespunzător. Dorind să sudeze colectivul întovărășirii, noul comitet de conducere s-a apucat să pună ordine în legăturile de muncă dintre oameni. După ce s-a sfătuit cu mai mulți gospodari, într-una din adunări, comitetul a prezentat oamenilor un așa numit tarif. Spunea acolo bunăoară că acel care va lucra cu vitele sale altuia la sfeclă, la porumb sau la celelalte, va trebui să fie răsplătit în bani sau în natură și că același lucru va trebui să se întîmple și cu ceilalți care vor lucra altora cu brațele. În ceea ce privește lucrul cu vitele, prevederile erau următoarele: pentru un hectar destinat sfeclei de zahăr, grăpat de două ori, semănat cu mașina și tăvălugit — 100 lei, pentru grăparea unui hectar de păioase de toamnă — 20-30 lei. Pentru lucrul făcut cu brațele s-a stabilit prețul de 30 de lei pe zi. Oamenii au găsit tarifele potrivite și le-au aprobat. Cum s-a făcut primăvară, comitetul s-a apucat apoi să întocmească un plan din care să se vadă cînd și ce va avea de făcut fiecare, nu ca în anii din urmă cînd fiecare trăgea în partea lui.

E scurtă vremea de cînd și-a început munca noul comitet de conducere al întovărășirii din Olari. De aceea e prematur să se poată vorbi despre oarecare roade. Cu titlul de informație se poate spune doar că de cînd au început să muncească în comun, întovărășiții din Olari au putut astă toamnă să semene bine și la timp grîul, și acum, în primăvară, să însămînțeze repede sfecla de zahăr, macul și altele. Dar chiar dacă acum nu se poate vorbi de roade, un lucru e sigur însă: oamenii au apucat pe un drum bun. Acest lucru se poate vedea printre altele și din planurile pe care și le fac olărenii. Simțindu-se mai puternici decît în anii din urmă — și e normal să fie așa de vreme ce au prins să-și închege colectivul — întovărășiții de aici și-au pus în gînd să semene anul acesta o parte din porumb în cuiburi așezate în pătrat, să înceapă a face polenizarea suplimentară la secară și la porumb și multe altele. Munca în comun le va da întovărășiților din Olari putința să încheie la toamnă un bilanț mai bun, să ajungă și poate chiar să întreacă pe vecinii lor din Sîntana.

★

...Aceasta este istoria pe care mi-a spus-o Ilie Bătrînu. A uitat însă, ca din întîmplare, să pomenească faptul că și el a fost unul dintre cei nemulțumiți de vechiul comitet și că acum face parte din comitetul cel nou care luptă ca întovărășiții din Olari să muncească mereu laolaltă, strîns uniți, pentru a scoate recolte bogate.

ION PAVELESCU

Manifestări muzicale în Capitală

Miercuri 4 mai, orele 20, în sala Dalles concert de muzică cehă. În program figurează: Sonată pentru violă și pian de Miroslav Krejci (în primă audiție)—**Andela Veisova-Costea**, laureată a Concursului Internațional de la Praga din 1947,—violă și **Ion Filionescu**—pian; în continuare, soprana **Lola Gălășanu** va cînta lieduri de Dvorjak, Schneider-Trnavsky, Vaclav Stepan și Viteslav Novak. (La pian **Helmut Plattner**); programul se încheie cu Suita în stil clasic pentru cvintet de suflători de **Francisek Bartos** (prima audiție) — **Filip Pitaru Bulimar** — flaut, **Ioan Danie** — oboi, **Dumitru Ungureanu** — clarinet, **Dimitrie Alecsandrescu** — fagot, **Samuel Pincu** — corn.

Vineri 6 mai, orele 20, va avea loc în sala Dalles recitalul pianistei **Ana Altenliu-Pitiș**, care va interpreta Fantezia în do major (Călătorul) de Schubert; Patru viziuni fugitive de Prokofiev și Toccata de Diamandi Gheciu. În partea a doua a concertului mezzosoprana **Vera Rudeanu**, laureată a Concursului Internațional de la Praga (1954), va cînta lieduri de: Cherubini, Schubert, Schumann, Brahms, Liszt, Hugo Wolf, Arenski, Ion Borgovan și Alfred Mendelsohn. La pian: **Helmut Plattner.**

Simbătă 7 mai, orele 17, în sala Dalles, concert-lecție cu subiectul „BEETHOVEN" (Prima parte). Conferențiar: **Eugen Pricope.** În cadrul concertului lecție își dau concursul: **Corneliu Gheorghiu** — pian; **Lola Gălășanu** — soprană; **Helmut Plattner** — pian.

Simbătă 7 mai, orele 19,45 și **duminică 8 mai**, orele 10,45, în sala Ateneului R.P.R., Concert simfonic de muzică românească, dat de Orchestra Simfonică a Filarmonicii de Stat din București, colectiv artistic emerit din R.P.R., cu prilejul sărbătoririi a 90 de ani de la înființarea Conservatorului „Ciprian Porumbescu". Dirijor: **Constantin Silvestri**, maestru emerit al artei din R.P.R., laureat al Premiului de Stat. În program figurează: Uvertura națională de Gh. Stephănescu; Poemul simfonic „Prăbușirea Dolfanei" de Alfred Mendelsohn, maestru emerit al artei din R.P.R., laureat al Premiului de Stat; Preludiu simfonic de Ion Dumitrescu, maestru emerit al artei din R.P.R., laureat al Premiului de Stat; Concertul pentru pian și orchestră de Paul Constantinescu, laureat al Premiului de Stat (solist: **Valentin Gheorghiu**, artist emerit al R.P.R., laureat al Premiului de Stat); Toccata de Constantin Silvestri, maestru emerit al artei din R.P.R., laureat al Premiului de Stat.

—○—

Un ansamblu artistic de femei

CONSTANȚA (de la trimisul nostru). — Cu cîteva luni în urmă, comisia de femei din cadrul sfatului popular al orașului Constanța a luat inițiativa înființării unor echipe artistice de amatori compuse din femei gospodine, care să activeze pe lîngă căminele culturale din cartiere.

Prima echipă artistică de acest fel a luat ființă pe lîngă căminul cultural „Donca Simo" din cartierul Tăbăcari. Exemplul femeilor gospodine din cartierul Tăbăcari a fost urmat și în alte cartiere. De curînd, din cadrul marilor echipe culturale de femei, au fost selecționate cele mai talentate elemente și astfel a luat ființă ansamblul artistic de femei al orașului Constanța care numără 120 persoane.

Ansamblul are în repertoriul său coruri, dansuri populare românești și sovietice și o secție de teatru, iar acum e pe cale să înființeze o orchestră proprie.

Sfatul popular orășenesc a dotat ansamblul cu un pian și alte materiale necesare activității. Pînă acum ansamblul de femei al orașului Constanța a prezentat patru spectacole publice care s-au bucurat de aprecierea publicului spectator.

GRONICA TEATRALĂ

„FĂCLIA" de Illyés Gyula

Turneul Teatrului Secuiesc de Stat din Tg. Mureș în Capitală

1849. „Europa e liniștită, e din nou liniștită. Revoluțiile s-au spulberat" — cum scria Petőfi odinioară. Într-adevăr, cauza libertății a fost înfrîntă în toată Europa. Ungaria a fost singura țară care și-a continuat lupta pentru libertatea și independența patriei, înfruntînd pe cei mai temuți jandarmi ai Europei: pe împăratul habsburgic și pe aliatul acestuia, țarul. **Franz Iosif**, „băiețandrul cu mîinile însîngerate" — cum îl poreclește Illyés Gyula în piesă, a căutat cu o ură turbată să se răzbune pentru detronarea din 14 aprilie 1849, pentru ruperea țării din lanțul habsburgic, pentru proclamarea primei republici ungare. Și cum oștirile împărătești s-au dovedit neputincioase în fața honvezilor care își apărau țara și libertatea — s-a adresat țarului, cerînd ajutorul armatei țariste.

În rîndurile luptătorilor unguri pentru libertate au luptat și legiunile popoarelor frățești. Alături de generalii unguri conduceau operațiunile militare generali ca sîrbul Damjanics, germanul Leiningen-Westenburg, polonezii Bem și Dembinszky. Printre oamenii politici din conducerea statului liber ungar îl găsim, chiar în guvern, alături de Kossuth, pe sîrbul Vukovics Sebő iar în parlament pe rominul Ion Dragoș, martirul erou al frăției de arme romîno-maghiare în lupta pentru libertate.

Egoismul de clasă al moșierilor a dus în mod firesc la abandonarea luptei de eliberare, la trădarea revoluției. Conducătorul revoluției ungare, Kossuth Lajos a înțeles prea tîrziu că libertatea patriei poate fi salvată numai prin lupta maselor populare. Kossuth și-a dat demisia, iar generalul Görgey Artur, exponentul nobilimii care se temea mai mult de propriul său popor decît de dușmani, asumîndu-și puterea și conducerea armatei, depune armele la Șiria, în ziua de 11 august 1849, deși armata aflată sub comanda sa mai era dornică și în stare să lupte. Trădarea lui Görgey a adus poporului ungar tirania cea mai neagră, consfințind una dintre cele mai sîngeroase victorii ale reacțiunii europene. Kossuth a murit după cincizeci de ani de pribegie, credincios pînă la urmă cauzei libertății patriei sale, poporului său. Poporul așteptă însă zadarnic reîntoarcerea lui Kossuth și a libertății. La suferințele poporului s-a adăugat aproape un secol de asupriri, de domnie străină, de războaie și mizerii, pînă cînd să se înfăptuiască opera începută de revoluționarii lui Kossuth. Cu zece ani în urmă a prins viață cea mai sfîntă năzuință a poporului muncitor maghiar — libertatea.

Piesa istorică „Făclia" a lui Illyés Gyula, de două ori laureat al premiului Kossuth — piesă care datorită valorii sale artistice, măreției sale și însemnătății sale istorice s-a ridicat la nivelul celor mai valoroase opere ale dramaturgiei clasice naționale ungare — zugrăvește momentul cel mai tragic al revoluției ungare din 1848: momentul prăbușirii, dar în așa fel, încît, disecînd cauzele care au dus la căderea revoluției, reușește să indice și drumul luminos, drept, care duce înainte, spre victoria incontestabilă a revoluției populare care trebuia să vină și a venit.

Piesa are două acte și un epilog. Unitatea triplă — de timp, de loc și de acțiune — se face puternic simțită în cele două acte petrecute în seara și noaptea zilei de 10 august, în noaptea decisivă în care Kossuth încearcă fără succes să-l convingă pe Görgey că ar trebui să continue lupta. Primul act ne duce în cetatea Aradului. Aici s-a întrunit consiliul de miniștri care nu știe ce să facă: să-l însărcineze pe Görgey cu comanda supremă sau nu. Miniștrii știu, simt, că Görgey nu merită încredere, dar se tem de răscoala poporului și astfel balanța se înclină în favoarea lui Görgey — hotărîrea este lăsată totuși pe seama lui Kossuth. Actul al doilea, dominat de cele două figuri principale, ne înfățișează lupta cea mare între Kossuth și Görgey. Kossuth nu și-a pierdut încrederea în posibilitatea continuării luptei, la această posibilitate se gîndește cînd îi spune lui Görgey: „există aici, în apropiere, un sat care de acum înainte va purta fie numele de Termopile, fie de „rușinea ungurilor". Iar cînd Kossuth își dă seama că datorită trădării criminale a lui Görgey, dușmanul a reușit să închidă cercul în jurul fortărețel, că noul comandant suprem nu se folosește de puterea abia primită pentru a întreprinde o acțiune eroică, pentru a crea un nou Termopile, ci pentru a trăda cauza revoluției, pentru a depune armele în fața dușmanului, — totul este pierdut. În acest act, scris de mîna unui adevărat maestru al condeiului, se dezvăluie pas cu pas în fața spectatorului odioasa trădare a lui Görgey, iar Kossuth crește, se înalță nemăsurat, devine un adevărat erou tragic. Dar „Făclia" nu este o tragedie antică ci o piesă care examinează evenimentele istorice prin prizma socială a revoluției populare victorioase. Kossuth de pe scenă, ia într-adevăr pistolul în mînă, dar nu-l poate descărca căci intervine un honved, credinciosul Jozsa, țăran simplu, sărac. Prin intrarea sa în încăpere, apoi prin cuvintele sale pline de înțelepciune: „viața lui Kossuth Lajos,

Kovács György în rolul lui Kossuth

Desen de BALOGH LUDOVIC

nu-i aparține lui Kossuth Lajos", el îl determină pe conducătorul revoluției sugrumate să înțeleagă că lupta nu s-a sfîrșit, că ea va putea și va trebui dusă mai departe, schimbîndu-se doar mijloacele.

Epilogul de o rară frumusețe poetică ne poartă cu patruzeci de ani mai tîrziu. Bătrînul Jozsa, acum săpător, îl vizitează pe Kossuth în pribegia sa de la Torino, unde se încredințează că Kossuth a rămas așa cum l-a cunoscut poporul: luptător neînfricat și credincios pentru libertatea poporului ungar. În cursul epilogului, aproape pînă la sfîrșitul lui, Kossuth și Jozsa nu se cunosc, iar în ultima scenă, cînd se recunosc, ultimele cuvinte ale lui Kossuth „acum Ungaria a venit la mine" exprimă faptul că poporul și revoluționarul conșecvent, care a rupt legăturile sale de clasă cu nobilimea, și-au unit pentru totdeauna năzuințele. Finalul lasă să se întrevadă că revoluția democratică din 1848, nu putea fi dusă la victorie decît de poporul muncitor, prin eliberarea din 1945.

Prezentarea piesei poate fi caracterizată pe drept cuvînt ca una dintre cele mai reușite reprezentații ale Teatrului Secuiesc de Stat din Tîrgu Mureș. Publicul bucureștean a avut în mai multe rînduri prilejul să cunoască realizările de un înalt nivel artistic ale acestui colectiv. Reprezentarea piesei „Făclia" este un complex în care se întîlnesc într-un singur tot mari creații actoricești, o regie artistică și un joc de ansamblu ireproșabile. Szabó Ernő, artist emerit al R.P.R., laureat al Premiului de Stat, semnează punerea în scenă a piesei care determină în mare măsură nivelul reprezentației. Regia se folosește de cele mai variate mijloace pentru a ține mereu încordată atențiunea spectatorului, ca de pildă atunci cînd în cursul unui act întreg, desfășurarea acțiunii este încredințată jocului plin de expresivitate a numai doi actori, sau atunci cînd atmosfera încordată de pe scenă este sublimată și scoasă în evidență prin folosirea curajoasă a unor efecte acustice. Reprezentația începe, de pildă, încă înainte de ridicarea cortinei: se aud pași grăbiți, impetuoși, se trînteste o ușă, pe urmă se ridică cortina. Pe scenă, consiliul de miniștri, încremenit, își întoarce privirile spre ușa prin care tocmai ieșise persoana aceia furioasă. Abia după cîteva secunde întreabă unul dintre miniștri: „Și acest om să fie comandant supremul?!" Astfel face cunoștință spectatorul cu Görgey, pe care nici nu-l va vedea pînă la sfîrșitul actului.

În rolul lui Kossuth Lajos l-am revăzut pe Kovács György, artist emerit al Republicii Populare Române, laureat al Premiului de Stat. În mai multe rînduri, în rolul principal din „Cheful boieresc", în Teterev din „Micii burghezi" și în rolul lui Cațavencu din „O scrisoare pierdută", el și-a demonstrat arta și în fața publicului bucureștean. Creația sa în rolul lui Kossuth este însă cea mai desăvîrșită dintre toate. Înfățișarea sa de o asemănare uimitoare și mijloacele sale artistice — dicțiunea sa minunată, expresivitatea sa adînc mișcătoare, simplitatea sa realistă și patosul său fierbinte — au contribuit la o redare fidelă a figurii marelui conducător revoluționar. În figura bătrînului Kossuth, din epilog, el creează o figură într-adevăr de neuitat. De la un act la altul, se gîrbovește, slăbește, i se schimbă și vocea, omul e plin de umor și domoală înțelepciune bătrînească — dar cu toate acestea, el păstrează prestanța indestructibilă a conducătorului revoluționar, inima luptătorului neînduplecat, dragostea sa fierbinte, tinerească, pentru popor și ura sa nestrămutată față de trădători.

Un partener demn al lui Kovács György este interpretul lui Jozsa, Andrássy Márton. Artistul a dat dovada de resurse actoricești deosebit de bogate în interpretarea rolului soldatului revoluționar, purtător de cuvînt al poporului și mai tîrziu al bătrînului săpător, plin de înțelepciune și de bun simț. Cu jocul său simplu și de o sinceritate emoționantă, el a provocat în repetate rînduri aplauze la scena deschisă. Vitalitatea, seninătatea, înțelepciunea poporului se manifestă puternic în creația lui.

Figura lui Görgey este interpretată de doi tineri artiști: Szabo Otto și Lohinszky Lorand, ambii premiați la primul concurs pe țară al tinerilor actori. E o sarcină grea pentru un artist tînăr să fie în cursul unui act întreg partenerul permanent, adversarul demn al lui Kossuth interpretat de Kovacs György. Totuși, ambii tineri au dat dovadă de o incontestabilă capacitate de creație, remarcîndu-se printr-o serie de trăsături valoroase. În interpretarea lui Szabo Otto, Görgey este mai pasionat, mai violent, motorul rolului său este înfumurarea neînfrînată, patologică, ura și invidia față de personalitatea lui Kossuth. Această concepție oferă posibilități mai largi dezvoltării artistice a personalității lui Kossuth în timpul reprezentației. În creația lui Lohinszky Loránt, Görgey este un caracter rece, ambițios, conștient, mai puternic și mai odios decît celălalt. Reușind să devină un adversar demn al lui Kossuth, este un Görgey autentic, adevărat. În interpretarea lui Szabo Otto este accentuată îndeosebi pornirea și ura personală, în aceea a lui Lohinszky deosebirea socială.

Ceilalți interpreți — miniștrii, soția lui Kossuth, adjutantul lui Görgey și secretarul lui Kossuth — au izbutit să realizeze o valoroasă creație artistică, contribuind la succesul întregului spectacol.

Piesa „Făclia", în interpretarea colectivului Teatrului Secuiesc de Stat, este un spectacol la un înalt nivel artistic, care rămîne adînc întipărit în mintea spectatorilor. Colectivul Teatrului Secuiesc de Stat a dovedit încăodată publicului și oamenilor de teatru din Capitală că face parte din cele mai bune colective teatrale din Republica noastră. Oamenii muncii din București au salutat cu drag în mijlocul lor pe artiștii teatrului reprezentativ al Regiunii Autonome Maghiare.

HALASZ ANNA

O însemnată contribuție la opera de educare marxist-leninistă a maselor

Conf. univ. C. Murgescu

Ziarele au adus o veste pe care mase din cele mai largi de cititori o așteptau cu nerăbdare de cîtva timp: Manualul de economie politică editat la Moscova, în toamna anului trecut, de către Institutul de Economie al Academiei de Științe a U.R.S.S. a apărut în traducere românească.[1])

Manualul de economie politică pus astăzi în mîna cititorului român este rezultatul unei munci laborioase și îndelungate la care au participat direct reprezentanți din cei mai autorizați ai științei economice sovietice, sprijiniți activ în cursul elaborării lucrării — așa cum autorii înșiși arată — de numeroși alți economiști sovietici.

Asumîndu-și sarcina de mare răspundere de a da un manual de popularizare științifică a economiei politice marxiste, oamenii de știință sovietici au reușit să pună la dispoziția celor ce muncesc din lumea întreagă o lucrare de excepțional interes teoretic și practic.

Aplicînd metoda materialismului dialectic la studierea relațiilor sociale de producție, a relațiilor economice dintre oameni — Marx și Engels au revoluționat întreaga economie politică. Ei au făurit economia politică proletară, economie politică cu adevărat științifică.

Opera lui Marx și Engels a fost continuată de V. I. Lenin care a dat o dezvoltare creatoare doctrinei economice a lui Marx ridicînd-o, pe baza sintetizării noii experiențe de luptă a proletariatului, pe o treaptă nouă, superioară. Sprijinindu-se pe lucrările lui Marx, Engels, Lenin — I. V. Stalin a formulat și dezvoltat o serie de noi teze ale economiei politice. În felul acesta, de peste un veac economia politică proletară se dezvoltă permanent în legătură indestructibilă cu însăși dezvoltarea mișcării muncitorești internaționale. Ea se îmbogățește și în prezent, continuu, prin generalizarea noii experiențe de luptă a maselor, în hotărîrile P.C.U.S. și în lucrările conducătorilor P.C.U.S. și ai partidelor comuniste și muncitorești.

Dezvoltarea pe care a luat-o economia politică proletară de la 1867 (anul apariției primului volum din „Capitalul") pînă astăzi făcea cu atît mai necesară apariția unui manual care să expună pentru mase în mod sintetic, accesibil și complet totodată, întregul tezaur al învățăturii economice marxist-leniniste. Îndeplinind aceste cerințe, manualul oferă totodată o primă soluție științifică sistematizării categoriilor economice ale socialismului, dă definiții clare unor serii de noțiuni și categorii ale economiei politice a socialismului, care nu fuseseră pînă în prezent suficient studiate în literatura științifică.

Astfel se poate spune cu tot temeiul că înfățișînd în mod sistematic principiile fundamentale ale economiei politice marxist-leniniste, manualul oglindește totodată actualul ei stadiu de dezvoltare. Aceasta reprezintă, fără îndoială, una din principalele laturi prin care se definește însemnătatea manualului de economie politică.

I

Știință a dezvoltării relațiilor sociale de producție, știință care descoperă legile ce guvernează producția și repartiția bunurilor materiale în societatea omenească pe diferitele trepte ale dezvoltării ei, — economia politică scoate în evidență faptul că societatea omenească se dezvoltă pe baza unor legi obiective. Răspunzînd la întrebarea ce ne învață economia politică, autorii subliniază că ea ne dă „cheia înțelegerii întregului proces de dezvoltare a societății omenești ca un proces legic unic, în deplinătatea lui multilaterală și contradictorie". (p. 745).

Dar oamenii descoperă și studiază legile obiective nu numai spre a le cunoaște, ci și spre a le folosi în interesul societății. Lupta împotriva fetișizării legilor obiective, fetișizare care condamnă la pasivitate și resemnare, implică obligația ca economia politică să dea totodată „o fundamentare profundă și multilaterală a tezei marxiste extrem de importante după care forța principală în dezvoltarea societății, adevăratul făuritor al istoriei este poporul, masele de oameni ai muncii". (ibid).

Analizînd rădăcinile economice ale luptei de clasă în formațiunile social-economice bazate pe proprietatea privată asupra mijloacelor de producție, economia politică marxist-leninistă a ajuns la concluzia, științific demonstrată, a inevitabilității pieirii capitalismului și înlocuirii lui cu o societate nouă, superioară, în care dispare exploatarea omului de către om. Istoria verifică și confirmă sub ochii noștri justețea acestei concluzii.

Victoria socialismului pe o însemnată parte a globului, procesul trecerii de la socialism spre comunism în Uniunea Sovietică, au permis în ultimele patru decenii generalizarea unei experiențe revoluționare uriașe, ceea ce a dus implicit la dezvoltarea creatoare a economiei politice marxiste. Tocmai spre a ajuta mersul înainte al societății, în fața economiei politice ca știință și ca o importantă parte constitutivă a marxism-leninismului, a apărut sarcina de a răspunde la o serie de noi întrebări: pe ce cale pot oamenii muncii din țările capitaliste — folosind experiența U.R.S.S. și a țărilor de democrație populară — să se smulgă la rîndul lor din robia capitalului? În ce fel pot oamenii muncii din țările de democrație populară — bazîndu-se pe experiența uriașă a U.R.S.S. și folosind legile economice obiective, — să transforme economia țărilor respective în spiritul socialismului? Care sînt legile economice proprii socialismului și pe care oamenii sovietici le folosesc în activitatea lor practică, asigurînd uriașul avînt al economiei socialiste și mersul U.R.S.S. spre comunism? Răspunzînd la asemenea întrebări, economia politică demonstrează totodată în mod științific superioritatea hotărîtoare a socialismului asupra capitalismului.

Se știe că tocmai în legătură cu aceste probleme, sarcina oamenilor de știință sovietici de a întocmi un bun manual de popularizare a economiei politice — marxist-leniniste dobîndea și o adîncă semnificație internațională, așa cum sublinia I. V. Stalin la discuția din noiembrie 1951.

Modul strălucit în care știința sovietică și-a îndeplinit această sarcină a internaționalismului proletar se reflectă larg în ecoul profund pe care apariția manualului de economie politică l-a avut în sînul mișcării muncitorești din întreaga lume.

Manualul a devenit de pe acum un instrument principal de propagare a economiei politice marxist-leniniste în masele cele mai largi ale oamenilor muncii din întreaga lume. Acesta este un rezultat al faptului că autorii manualului au reușit să dea nu numai o expunere sistematică și completă a problemelor fundamentale ale economiei politice, ci să facă această expunere într-o formă care reprezintă un model de popularizare științifică. Lenin scria în 1901 că sarcina scriitorului popular este de a apropia pe cititor de o ideie sau de o teorie profundă, „pornind de la faptele cele mai simple și îndeobște cunoscute și punînd în evidență cele mai importante concluzii care rezultă din aceste fapte, cu ajutorul unor considerațiuni necomplicate sau al unor exemple bine alese"; toate acestea spre a-l ajuta pe cititor să facă primul pas și a-l învăța să meargă singur mai departe. Aceste indicații ale lui Lenin par a sta ca un motto la manual. Sprijinul pe care manualul îl aduce propagării în mase a economiei politice marxiste constituie o altă latură importantă prin care se definește însemnătatea manualului.

II

În introducerea lucrării sînt definite obiectul economiei politice și metoda sa de cercetare, insistîndu-se asupra caracterului istoric și de clasă pe care știința economiei politice o are.

Demascînd caracterul neștiințific al economiei politice burgheze și mic burgheze, manualul demonstrează în mod convingător că numai economia politică proletară care se sprijină pe interesele clasei muncitoare poate fi cu adevărat științifică, deoarece numai ea nu se teme de adevăr ci, dimpotrivă, luptă consecvent pentru descoperirea lui.

Pe baza metodologiei marxist-leniniste, manualul explică trăsăturile principale și legile obiective ale diferitelor orînduiri cunoscute în istorie. Materia este împărțită în 42 capitole, reunite în trei secțiuni.

Prima secțiune tratează despre modurile de producție precapitaliste. Cu totul remarcabile sînt în această secțiune formulările date — pe baza discuțiilor purtate de specialiști în ultimii ani — legilor economice fundamentale ale comunei primitive, modului de producție sclavagist și modului de producție feudal, precum și modul în care suprastructura politică și concepțiile economice ale fiecărei orînduiri sînt prezentate în dependență de baza economică respectivă.

A doua secțiune este ocupată de prezentarea modului de producție capitalist (cap. IV—XXI). Ca un fir roșu străbate această secțiune în analiza legilor proprii capitalismului și ale categoriilor economice respective, explicarea multilaterală a esenței și formelor specifice ale exploatării capitaliste.

Expunerea clară și simplă ajută pe cei ce studiază economia politică să facă primii pași în vederea trecerii la studiul „Capitalului", ca și la înțelegerea situației și luptei de astăzi a clasei muncitoare din lumea capitalistă. Locul important pe care-l ocupă în manual înfățișarea procesului de scădere a salariului real în țările capitaliste, procesul de pauperizare absolută și relativă a proletariatului, procesul de ruinare a micilor producători în agricultură — ca să luăm numai cîteva exemple — și datele convingătoare aduse în acest sens, reprezintă un important imbold pentru cei ce predau economia politică pentru îmbinarea armonioasă a prezentării tezelor teoretice ale economiei marxiste cu demascarea vie, pasionată, a formelor practice, concrete, pe care le ia exploatarea maselor muncitoare aflate sub robia capitalului.

O parte întreagă a secțiunii modului de producție capitalist (subsecțiunea B cap. XVII—XXI) este ocupată de problemele capitalismului monopolist, ale imperialismului. Făcînd o amplă expunere a învățăturii leniniste asupra esenței imperialismului și înfățișînd multilateral desfășurarea crizei generale a capitalismului în cele două etape ale sale (ilustrată cu un bogat și extrem de instructiv material statistic) manualul duce pe cititor la înțelegerea științifică a acelor condiții care fac ca epoca contemporană să nu poată fi decît epoca prăbușirii capitalismului, epoca victoriei comunismului.

III

A treia secțiune a manualului tratează problemele modului de producție socialist (cap. XXII—XLII), grupate în trei subdiviziuni: a) perioada de trecere de la capitalism la socialism; b) sistemul socialist al economiei naționale; c) construirea socialismului în țările de democrație populară.

Subsecțiunea perioadei de trecere de la capitalism la socialism cuprinde sintetizarea și generalizarea experienței procesului de construire a socialismului în U.R.S.S. Fundamentînd în mod științific necesitatea perioadei de trecere, economia politică ne învață că trecerea de la capitalism la socialism este un proces legic. Smulgînd burgheziei puterea, proletariatul folosește legile economice obiective pentru transformarea socialistă a societății. Mijlocul principal de construire a socialismului este industrializarea socialistă a țării. Esența industrializării socialiste — arată manualul pe baza indicațiilor lui Lenin — constă în crearea unei industrii grele puternice, capabile să reorganizeze întreaga economie națională, inclusiv agricultura, pe baza tehnicii celei mai noi, în stare să asigure victoria absolută a formelor socialiste în economie și independență tehnico-economică a țării. Experiența Uniunii Sovietice arată că industrializarea socialistă, care începe cu dezvoltarea industriei grele, cere o puternică mobilizare a surselor interne de acumulare. Politica de industrializare socialistă este sprijinită activ de masele muncitoare de la orașe și sate, deoarece industrializarea socialistă—în opoziție cu cea capitalistă — se face în interesul oamenilor muncii, în interesul ridicării continue a nivelului lor de trai. Studierea profundă a perioadei de trecere în U.R.S.S. arată importanța hotărîtoare pe care o prezintă pentru dezvoltarea tuturor ramurilor economiei naționale dezvoltarea cu precădere a industriei grele și în primul rînd a industriei constructoare de mașini. Bazîndu-se tocmai pe această experiență de importanță istorică mondială și pe folosirea legilor economice obiective, partidul și guvernul nostru au dus și vor duce și în viitor, așa cum a arătat tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, „o politică fermă, neabătută de la principiile marxist-leniniste de construire a economiei socialiste, dezvoltînd continuu industria grea, baza dezvoltării întregii economii naționale și izvorul bunăstării poporului muncitor".

Industrializarea socialistă, ducînd la dezvoltarea rapidă a tehnicii în toate ramurile economiei naționale creează condițiile ca, pe baza avîntului în muncă al clasei muncitoare eliberată de exploatare și a unei juste conduceri planificate a industriei, să se asigure creșterea continuă a productivității muncii. Așa cum au arătat Lenin și Stalin, faptul că socialismul reușește să creeze o productivitate a muncii sociale superioară capitalismului alcătuiește un factor hotărîtor al victoriei noii orînduiri. Creșterea continuă a productivității muncii constituie o condiție a creșterii necontenite a producției socialiste, a creșterii acumulărilor socialiste și a ridicării bunăstării maselor.

Studierea perioadei de trecere de la capitalism la socialism arată cu prisosință că creșterea continuă a productivității muncii nu poate fi privită ca o sarcină oarecare, printre numeroase altele, ci ca una din condițiile construirii socialismului și ale făuririi unui trai mereu mai bun pentru toți cei ce muncesc.

Manualul subliniază că politica de industrializare socialistă și de dezvoltare cu precădere a industriei grele reprezintă o

In această săptămînă trebuie terminat însămînțatul porumbului

— Comunicatul Ministerului Agriculturii și Silviculturii —

Campania însămînțărilor de primăvară se desfășoară cu intensitate în toată țara.

Oamenii muncii din agricultură, muncind cu avînt pe ogoarele patriei, au întîmpinat ziua de 1 Mai cu noi succese în muncile agricole, pentru îndeplinirea chemării partidului și guvernului, în vederea realizării a 10.000.000 tone de grîu și porumb și a obținerii unor recolte însemnate la toate culturile.

Învingînd greutățile, mecanizatorii, muncitorii agricoli din gospodăriile de stat, colectiviștii, întovărășiții și țăranii muncitori cu gospodării individuale din majoritatea regiunilor, au însămînțat într-o perioadă de timp relativ scurtă, o suprafață ce depășește cu peste 6 la sută suprafața însămînțată în anul 1954 pînă la 1 Mai.

Numai în ultima decadă, datorită bunei organizări a lucrărilor, efortului susținut al oamenilor muncii de pe ogoare și sprijinului permanent dat de organele de partid și de stat, s-a însămînțat o suprafață de aproape 2.500.000 ha.

Suprafața totală însămînțată de la începutul campaniei pînă la 1 Mai reprezintă 61,1 la sută din plan.

În fruntea campaniei însămînțărilor de primăvară sînt regiunile Craiova, Bîrlad și Iași care au realizat 83,3 la sută, 82,0 la sută și respectiv 78,7 la sută.

Progrese simțitoare au făcut în ultima săptămînă regiunile Suceava, Oradea, Autonomă Maghiară, Stalin, Bacău, Galați, Constanța, Cluj, Pitești și Hunedoara, care folosind din plin timpul prielnic și capacitatea de lucru de care dispun, au reușit să însămînțeze suprafețe însemnate, lichidînd în bună parte întîrzierea în efectuarea însămînțărilor.

Chiar în regiunile București, Timișoara, Ploești, Arad și Baia Mare, în care însămînțările sînt încă întîrziate, ritmul însămînțărilor a fost intensificat în ultimul timp.

Ministerul Agriculturii și Silviculturii recomandă gospodăriilor agricole colective, întovărășirilor agricole și țăranilor muncitori cu gospodării individuale ca pe suprafețele prevăzute să fie însămînțate cu grîu de primăvară, ovăz, orz, secară, mazăre și alte culturi din epoca I, al căror timp de însămînțare a trecut, să semene porumb pentru boabe.

Pentru a asigura atît furaje concentrate cît și furaje fibroase, se recomandă gospodăriilor agricole de stat și comitetelor executive ale sfaturilor populare să însămînțeze cît mai mult porumb, atît pentru boabe, cît și pentru siloz. Comitetele executive ale sfaturilor populare trebuie să ia măsuri pentru însămînțarea porumbului, atît pe loturile zootehnice, cît și pe terenurile desțelenite din izlazuri. Ministerul Agriculturii și Silviculturii recomandă de asemenea tuturor cultivatorilor să însămînțeze cît mai multă fasole printre porumb.

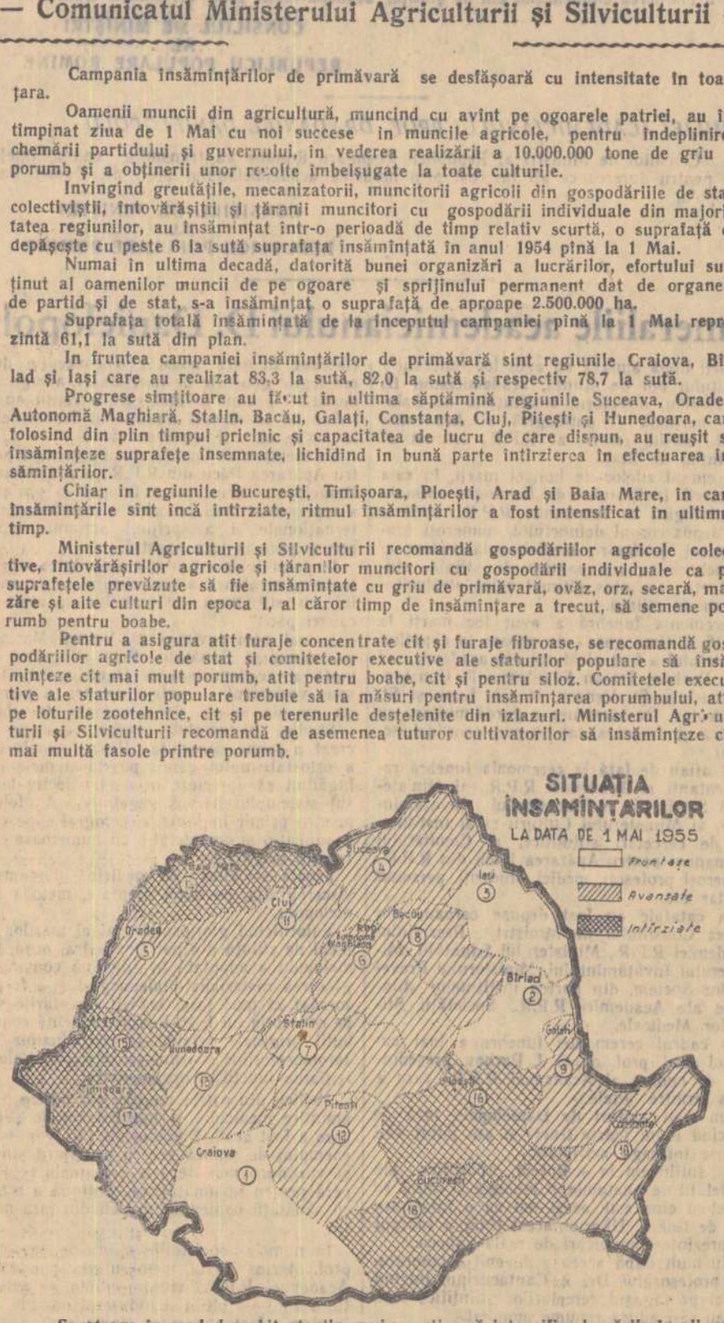

Se atrage în mod deosebit atenția podgorenilor să intensifice lucrările în vii, ca tăiat, arăcit, cercuit și săpat, lucrări prin care se pune baza recoltei bogate de struguri.

Condițiile pentru însămînțarea porumbului fiind acum optime, este necesar un efort și mai mare pentru grabnica terminare a însămînțărilor.

Această săptămînă este hotărîtoare pentru însămînțatul porumbului, pentru obținerea unei recolte bogate.

Țărani muncitori! Folosiți din plin toate mijloacele de lucru de care dispuneți pentru a termina în această săptămînă însămînțatul porumbului; urmați exemplul fruntașilor recoltelor bogate și executați toate lucrările la un înalt nivel agrotehnic. Însămînțați suprafețe cît mai mari de porumb în cuiburi așezate în pătrat; îngrijiți bine culturile și faceți la timp plivitul buruienilor din semănături — pentru a obține sporuri cît mai mari de recolte.

FORȚELE ARMATE ALE R. P. R. — SCUT DE APĂRARE A CUCERIRILOR POPORULUI NOSTRU MUNCITOR

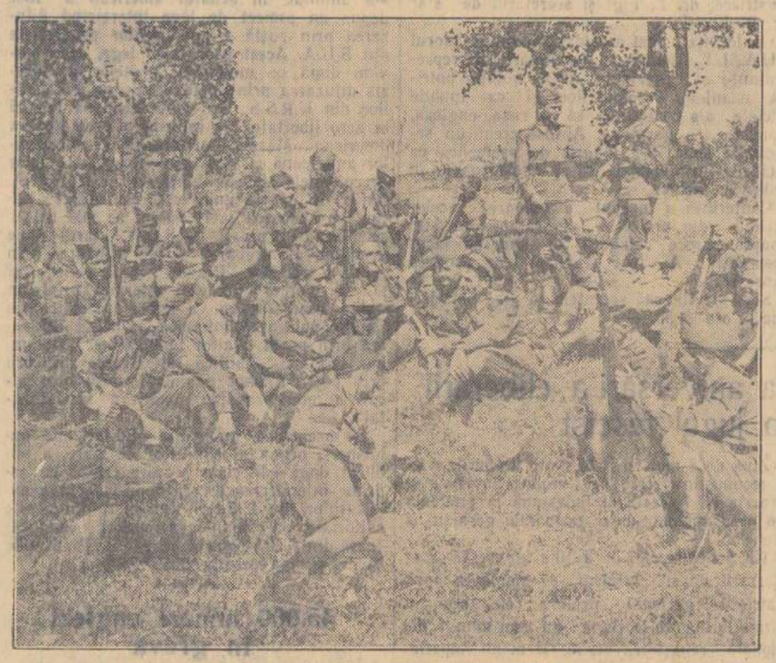

Pătrunși de înaltul sentiment patriotic, hotărîți să fie demni continuatori ai glorioaselor tradiții de luptă ale poporului nostru muncitor, militarii Forțelor Armate ale R.P.R. obțin frumoase succese în pregătirea lor militară și politică.

Respectînd cerințele luptei moderne, militarii Armatei noastre Populare se instruiesc cu rîvnă. Zi de zi, sub conducerea și îndrumarea comandanților, în cadrul diferitelor aplicații tactice, ei învață să folosească tot mai bine armamentul, să-și însușească tot mai mult înalta măiestrie militară.

Militarii Forțelor noastre Armate, fii devotați ai poporului nostru, sînt gata, la chemarea partidului și guvernului, a patriei, să-și îndeplinească jurămîntul, să dea o lovitură nemiloasă oricărui agresor care ar încerca să atenteze la libertățile și cuceririle poporului nostru muncitor, la pacea și securitatea sa.

Cel de al IV-lea concurs pe țară al cercurilor artistice de amatori ale sindicatelor

Consiliul Central al Sindicatelor, Ministerul Culturii, Comitetul Central al Uniunii Tineretului Muncitor au luat hotărîrea să organizeze în perioada 1 mai 1955—15 august 1956 cel de al IV-lea concurs pe țară al cercurilor artistice de amatori ale sindicatelor.

Scopul acestui concurs este ridicarea activității cercurilor artistice de amatori din toate domeniile artei și literaturii, îmbogățirea repertoriilor cu cele mai bune lucrări care să înfățișeze aspecte din producție, lucrări menite să valorifice tezaurul nostru folcloric.

La concurs vor participa cercurile artistice de amatori din întreprinderi, instituții, șantiere, gospodării agricole de stat, stațiuni de mașini și tractoare și case de cultură raionale, în care activitatea se desfășoară în comun de către sindicate și așezămînte culturale.

În perioada concursului vor fi organizate pentru membrii cercurilor artistice referate cu discuții în jurul problemelor artistice de specialitate, vizionări de spectacole, de muzee și expoziții. Formațiile artistice de amatori de la sate, ca și cele de la oraș, vor primi sprijinul artiștilor profesioniști.

Pentru buna desfășurare a celui de al IV-lea concurs pe țară al cercurilor artistice de amatori ale sindicatelor a fost constituită o comisie centrală pe țară din care fac parte printre alții: Mircea Gherman, secretar al Consiliului Central al Sindicatelor, N. Bellu, locțiitor al ministrului Culturii, Petre Gheorghe, secretar al C.C. al U.T.M., Mihai Beniuc, secretar al Uniunii Scriitorilor din R.P.R., Sabin Drăgoi, maestru emerit al artei din R.P.R., directorul Institutului de Folclor, Constantin Palade, secretar al Uniunii Compozitorilor din R.P.R., Anastase Anastasiu, secretar al Uniunii Artiștilor Plastici din R.P.R., activiști ai organizațiilor obștești, oameni de artă, fruntași în producție, ziariști. (Agerpres)

Informații

În cursul zilei de luni, delegațiile sindicatelor din U.R.S.S., R. P. Ungară, R. P. Bulgaria, Germania, Finlanda, Suedia și din alte țări, care au fost invitate în Republica noastră Populară cu prilejul sărbătoririi zilei de 1 Mai, au vizitat Orașul Stalin.

În după amiaza aceleiași zile, Consiliul sindical regional Stalin a organizat un miting în cinstea delegaților, la care au participat peste 1.000 de oameni ai muncii din Orașul Stalin.

★

Între 26 și 30 aprilie 1955 a avut loc la București o consfătuire între delegațiile guvernamentale ale Republicii Populare Române și Republicii Populare Ungare în probleme de colaborare economică.

La ordinea de zi a consfătuirii au fost:

— examinarea aplicării convențiilor economice existente;

— propuneri de lărgire a colaborării economice.

— unele chestiuni legate de colaborarea tehnico-științifică.

Au fost examinate probleme ale industriei chimice, energetice, siderurgice, construcții de mașini ușoare, lemnului și ale agriculturii, care vor contribui la dezvoltarea economiei ambelor țări.

Cu această ocazie s-au stabilit termenele pentru începerea lucrărilor în vederea încheierii acordului comercial de lungă durată dintre R.P.R. și R.P.U. pe perioada 1956—1960.

Delegațiile guvernamentale au fost conduse din partea română de tovarășul Miron Contantinescu și din partea maghiară de tovarășul Berei Andor.

Lucrările conferinței s-au desfășurat într-un spirit de colaborare tovărășească.

Întrecerea gazetelor de perete sătești

De cîteva săptămîni, în toate regiunile țării activitatea gazetelor de perete sătești se desfășoară sub semnul unei însuflețite întreceri la care participă numeroase colective de redacție.

La chemarea lansată de colectivul de redacție al gazetei de perete „Înainte" din comuna Scorțaru Vechi, raionul Brăila, au răspuns numeroase gazete de perete din satele regiunii Galați. Membrii colectivului gazetei de perete „Tractorul" de la S.M.T. Dăeni, se străduiesc prin materialele publicate să mobilizeze pe mecanizatori în vederea obținerii pe terenurile din raza stațiunii a unei producții medii la hectar de 1.500 kg. de grîu, 2.500 kg. de porumb, 1.000 kg. de floarea-soarelui.

În cadrul întrecerii între gazetele de perete sătești din regiunea Arad, colectivul redacțional al gazetei de perete a gospodăriei agricole de stat Variaș s-a angajat să sprijine sporirea producției animale cu 10 la sută și obținerea unei recolte de 2.800 kg. de porumb boabe la hectar, 2.100 kg. de grîu, 2.300 kg. de orz și 22.000 kg. sfeclă de zahăr.

După conferința de la Bandung

Deși a trecut mai bine de o săptămînă de cînd conferința de la Bandung și-a încheiat lucrările, importantele hotărîri adoptate în unanimitate de reprezentanții guvernelor a 29 state din Africa și Asia continuă să preocupe în cea mai mare măsură opinia publică și presa mondială de toate orientările. Lucru firesc deoarece recenta conferință a țărilor Asiei și Africii a fost un eveniment de mare însemnătate istorică. Ea a dovedit năzuința popoarelor din Asia și Africa de a-și lua soarta în propriile mîini și de a rezolva ele însele toate problemele importante ale politicii interne și externe ale țărilor lor.

Referindu-se la hotărîrile luate de participanții la conferința de la Bandung, agenția americană „United Press" subliniа că ele „vor avea probabil o influență considerabilă asupra marilor puteri atunci cînd se vor pronunța din nou în cadrul O.N.U. asupra problemelor nerezolvate pe care conferința de la Bandung le-a indicat ca fiind principalele cauze ale încordării internaționale". Prin acestea „United Press" recunoaște implicit că în situația creată de uriașele transformări petrecute în ultimul deceniu în Africa dar în special în Asia, probleme de mare importanță internațională nu se mai pot discuta fără a ține cont de voința unui miliard și jumătate de oameni.

Aceste transformări uriașe ce au avut loc pe marile continente locuite de peste jumătate din populația globului au fost puternic oglindite de conferința de la Bandung. „Însuși faptul de a se fi reunit într-o conferință — arată ziarul indian „Hindustan Times" — este de importanță istorică, pentru că este pentru prima oară cînd se încearcă să fie întrunite țări independente din două continente și să se dea o formă practică politicii de coexistență pașnică și prin aceasta să se întărească cauza păcii mondiale".

Năzuința popoarelor asiatice și africane spre eliberare deplină de sub urmările politicii coloniale a imperialiștilor, spre întărirea libertății și independenței naționale, năzuința lor spre o colaborare pașnică și apărare a păcii, s-au afirmat cu tărie în tot decursul conferinței. Acest fapt n-a putut fi scăpat din vedere nici chiar de o serie de ziare reacționare din occident. Astfel de pildă ziarul american „Christian Science Monitor" a fost nevoit să mărturisească că „lecția cea mai importantă care trebuie trasă din conferință, o constituie recunoașterea faptului că Asia are de gînd să fie condusă în viitor de asiatici; tot așa și africanii declară că pe continentul lor trebuie să conducă africanii". Ziarul american ajunge la această concluzie pentrucă cea mai importantă trăsătură a hotărîrilor adoptate de conferință o constituie tendința lor îndreptată împotriva sistemului colonial al imperialismului, împotriva exploatării și asupririi popoarelor Asiei și Africii. În hotărîrile sale conferința a arătat că „colonialismul în toate manifestările sale constituie un rău care trebuie înlăturat de urgență". Publicația engleză „News Chronicle" recunoaște că: „conferința de la Bandung a condamnat colonialismul deși state proamericane ca de pildă Filipinele, Tailanda, Irakul și Turcia s-au făcut luntre și punte pentru a sprijini idealurile aliatului lor (S.U.A. n.n.)". Dar chiar și delegații acestor state care s-au arătat a fi unelte ale imperialismului au fost nevoiți să se pronunțe fățiș împotriva jugului colonial sub presiunea opiniei publice din țările lor. În această ordine de idei merită atenție o relatare făcută agenției „Associated Press" de către așa zisul „observator neoficial american" la conferință, Adam Clayton Powell jr., membru al Camerei Reprezentanților care a afirmat: „unul dintre delegați mi-a spus că nu va putea lupta data viitoare pentru Statele Unite și civilizația occidentală, dacă nu se dă urmare sugestiilor adoptate în unanimitate la conferința de la Bandung, mai cu seamă asupra colonialismului".

Demonstrînd voința lor unanimă de a dispune singure de soarta lor, statele asiatice și africane au luat, prin reprezentanții lor la conferința de la Bandung, hotărîri în cele mai importante probleme internaționale, legate de relațiile dintre state, de soarta păcii și a războiului. O însemnătate uriașă în actuala situație internațională o are rezoluția care cheamă la dezarmare și interzicerea armelor atomice și de exterminare în masă precum și declarația cu privire la promovarea păcii și colaborării internaționale care stabilește acele principii internaționale ce pot duce la înlăturarea actualei încordări internaționale și a primejdiei unui război atomic. De asemenea este deosebit de importantă declarația făcută de Ciu En-lai la sfîrșitul conferinței prin care R. P. Chineză propune începerea unor tratative cu S.U.A. în vederea soluționării problemei slăbirii și lichidării situației încordate în regiunea Taivanului. Această propunere a fost recunoscută de opinia publică mondială ca fiind unul din cele mai importante rezultate ale conferinței de la Bandung.

De altfel rolul pe care l-a jucat R. P. Chineză la succesul conferinței de la Bandung s-a bucurat de o recunoștință unanimă. Prestigiul marelui stat chinez s-a dovedit din nou a fi acela al unei mari puteri, iubitoare de pace a cărei politică contribuie în mod hotărîtor la reușita bătăliei ce o duc popoarele lumii pentru întărirea păcii și a colaborării internaționale.

Dîndu-și seama încă de la început că această conferință a popoarelor asiatice și africane va avea o mare greutate pe plan mondial prin aportul ei deosebit la lupta forțelor păcii, din lumea întreagă, dușmanii colaborării internaționale au recurs la nenumărate mijloace pentru a o zădărnici, și pentru a împiedica obținerea unui acord în problemele importante dezbătute la Bandung. Aceste manevre n-au reușit însă. Eșecul lor a determinat de altfel și pe mai sus-amintitul „observator neoficial american" Adam Clayton Powell să ajungă la concluzia că: „guvernul Statelor Unite nu înțelege mentalitatea asiatică. Atunci cînd tratăm cu asiaticii nu trebuie să fim brutali cu ei". De altfel chiar hotărîrile adoptate în unanimitate constituie dovada palpabilă a eșuării manevrelor americane. Chiar și agenția „United Press" a fost nevoită să sublinieze că „observatorii americani sînt de părere că conferința de la Bandung a demonstrat gradul de unitate ce poate rezulta dintr-o mare diversitate de păreri naționale".

Însuși faptul că Statele Unite și-au schimbat brusc atitudinea pe care o luaseră inițial — prin declarația Departamentului de stat — față de propunerea lui Ciu En-lai este considerată de opinia publică și presa internațională ca una din primele consecințe ale succesului conferinței de la Bandung. Comentînd declarația lui Dulles prin care el nu exclude posibilitatea începerii unor tratative bilaterale chino-americane în problema Taivanului, ziarul „Journal de Genève" scrie pe bună dreptate: „refuzînd să stea de vorbă, America ar fi părut că dorește perpetuarea unei situații pe care țările Asiei o consideră primejdioasă nu numai pentru pacea lumii, în general, dar și pentru propria lor securitate în particular".

Or, conferința de la Bandung a demonstrat că poziția țărilor asiatice și africane în problemele internaționale este un factor de care va trebui să se țină seama.

A. STANCIU

Lupta poporului libanez împotriva pactului turco-irakian

BEIRUT 3 (Agerpres). — La Beirut și în alte orașe din Liban au loc adunări și mitinguri împotriva pactului turco-irakian.

Recent, delegații venite din diferite regiuni ale țării au vizitat pe deputați și înalți demnitari ai statului cerîndu-le să adopte o poziție clară împotriva acestui pact. Ministrul economiei naționale, Rașid Karama a declarat că este împotriva participării Libanului la orice pacte sau alianțe militare care afectează suveranitatea țării.

La redacțiile ziarelor continuă să sosească numeroase petiții și telegrame din partea populației în care se spune că alături de poporul sirian și celelalte popoare arabe, poporul libanez va lupta împotriva participării la alianțele militare imperialiste.

Un grup de personalități de seamă din orașul Tripoli a dat publicității o declarație în care-și exprimă speranța că Libanul, Siria și celelalte țări arabe, acționînd în comun, vor zădărnici încercările imperialiștilor de a le atrage în pactul turco-irakian și în alte alianțe militare.

---

importantă cale de consolidare continuă a capacității de apărare a patriei; această latură importantă a problemei nu poate și nu trebuie să fie nici o clipă omisă de economia politică. Politica de industrializare socialistă este legată totodată de întărirea rolului conducător al clasei muncitoare. Economia politică trebuie să analizeze profund problema și din acest unghi de vedere, deoarece tocmai ea este chemată să dea fundamentarea economică a necesității rolului conducător al proletariatului.

Un capitol important din manual se ocupă de problema colectivizării agriculturii. Colectivizarea agriculturii reprezintă o condiție indispensabilă a construirii socialismului. Extrem de actuală este în acest sens fundamentarea dată în manual, pe baza tezelor clasice ale marxism-leninismului, necesității istorice a colectivizării. În perioada de trecere de la capitalism la socialism se manifestă în mod inevitabil o contradicție între marea industrie socialistă pe de o parte și mica gospodărie țărănească, pe de altă parte. Rădăcina acestei contradicții constă în faptul că marea industrie socialistă se dezvoltă rapid pe baza reproducției socialiste lărgite, iar micii gospodării țărănești fi este proprie reproducția simplă. În același timp marea industrie socialistă **distruge** elementele capitaliste, iar mica gospodărie țărănească le generează permanent și în proporții de masă. Tocmai din aceste condiții izvorăște necesitatea imperioasă a transformării socialiste a agriculturii, fără de care statul socialist ar rămîne pe două temelii diferite — situația care prelungită un timp îndelungat creează pericolul prăbușirii întregii economii naționale. Manualul relevă că planul cooperatist al lui Lenin, care indică unirea treptată și de bună voie a gospodăriilor țărănești mici și mijlocii în cooperative agricole de producție, este singura cale justă pentru rezolvarea acestor contradicții.

Aceste teze expuse simplu și clar în manual sînt de natură să sublinieze cît de dăunătoare pot fi întregului proces de construire a socialismului părerile potrivit cărora cică în țările de democrație populară, micii gospodării țărănești i-ar fi caracteristică reproducția lărgită. Asemenea păreri, care echivalează cu o încercare de revizuire a marxism-leninismului, duc în fond la negarea teoretică și practică a necesității transformării socialiste a agriculturii. Părerile de acest fel, în cel mai bun caz, nu pot avea la bază decît o grosolană confuzie între **posibilitatea unei oarecari creșteri a producției agricole în mica gospodărie țărănească prin mobilizarea tuturor rezervelor disponibile** încă în cadrul ei, și caracterul reproducției în această gospodărie.

Analizînd problemele principale ale perioadei de trecere, economia politică fundamentează din punct de vedere economic necesitatea consolidării continue a alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare sub conducerea clasei muncitoare, alianță care reprezintă baza de neclintit a orînduirii sociale din țările lagărului socialist, alianță al cărei scop este construirea socialismului și lichidarea exploatării omului de către om.

★

Înfățișarea problemelor perioadei de trecere pe baza experienței sovietice este legată pentru noi de analiza problemelor construirii socialismului în R.P.R. și în celelalte țări de democrație populară. Subsecțiunea C. „Construirea socialismului în țările de democrație populară" aduce și în această privință un material care trebuie aprofundat în mod sistematic.

Experiența țărilor de democrație populară confirmă odată mai mult că pentru transformarea revoluționară a vechii societăți în societate socialistă este necesară o întreagă perioadă de trecere, iar statul acestei perioade nu poate fi decît un stat al dictaturii proletariatului care poate îmbrăca însă forme diferite (forma sovietică, forma democrației populare). Experiența țărilor de democrație populară confirmă totodată caracterul obligatoriu pe care-l are pentru toate țările care trec spre socialism politica n.e.p.-lui, politică de alianță economică între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, în vederea atragerii țărănimii muncitoare la construcția socialismului. Experiența țărilor de democrație populară dovedește din nou că construirea socialismului nu poate avea loc decît prin luptă împotriva elementelor capitaliste, că pentru victoria socialismului sînt necesare atît industrializarea socialistă, cît și transformarea socialistă a agriculturii.

Trecerea de la capitalism la socialism în țările de democrație populară are însă și o serie întreagă de particularități care trebuie permanent avute în vedere. Principala particularitate constă în faptul că țările de democrație populară construiesc socialismul în condițiile existenței U.R.S.S. și ale pieții mondiale democrate. Analiza relațiilor de tip nou de pe piața mondială democrată, a noii diviziuni internaționale a muncii socialiste și a diferitelor forme de colaborare economică existente pe piața mondială democrată este de natură să scoată în relief condițiile cu mult mai favorabile față de U.R.S.S. care rezultă pentru țările de democrație populară din faptul că ele trec spre socialism în cu totul alte împrejurări internaționale decît a făcut lucrul acesta Uniunea Sovietică. Înfățișarea științifică a ajutorului pe care țările de democrație populară îl primesc din partea U.R.S.S. și a condițiilor mai favorabile în care noi construim socialismul, trebuie să fie folosită ca o armă în vederea educării maselor muncitoare în spiritul dragostei și recunoștinței față de Uniunea Sovietică eliberatoare, în spiritul internaționalismului proletar și al mîndriei că facem parte din lagărul de neînvins al păcii și socialismului.

Totodată, trebuie avut în vedere așa cum amintește manualul, ca în folosirea experienței sovietice **„să se țină seama în mod minuțios de particularitățile concrete ale economiei și ale relațiilor dintre clase din fiecare țară, particularități determinate de totalitatea condițiilor istorice ale dezvoltării ei".**

IV

Subsecțiunea consacrată sistemului socialist al economiei naționale cuprinde cap. XXVI—XXXIX.

După ce înfățișează baza materială de producție a socialismului și proprietatea socială asupra mijloacelor de producție, în cele două forme ale sale, manualul dă o amplă caracterizare legilor economice ale modului de producție socialist. Studiul acestor legi îl ajută pe cititor să pătrundă în esența proceselor economice ale societății socialiste, să înțeleagă în toată profunzimea ei teza marxist-leninistă a caracterului obiectiv pe care și în socialism îl au legile economice de dezvoltare ale societății, să vadă tocmai în justa folosire a acțiunii legilor economice obiective cheia succesului în întreaga activitate practică de construire și de dezvoltare a socialismului.

Tocmai în legătură cu această idee călăuzitoare capătă o deosebită însemnătate analiza multilaterală pe care manualul o face trăsăturilor esențiale și principalelor cerințe ale legilor economice care acționează în cadrul modului de producție socialist: legea economică fundamentală a socialismului, legea dezvoltării planice (proporționale) a economiei naționale, legea repartiției după muncă, legea creșterii continue a productivității muncii, legea acumulării socialiste, etc. Existența celor două forme fundamentale ale proprietății socialiste: de stat și cooperatist — colhoznică, determină necesitatea producției de mărfuri în socialism și, deci, acțiunea legii valorii. După cum se știe, pînă la apariția lucrării lui I. V. Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.", nu au fost studiate cu toată seriozitatea problemele legate de producția de mărfuri și de acțiunea legii valorii în socialism, ceea ce a făcut să aibă o anumită circulație o serie de teze greșite în această problemă. Bazîndu-se pe indicațiile clasicilor marxismului, manualul înfățișează sfera producției de mărfuri în socialism, ca o producție de mărfuri de un tip deosebit. Legat de aceasta, manualul relevă particularitățile acțiunii legii valorii în socialism, dînd o deosebită atenție cercetării modului în care statul socialist folosește acțiunea legii valorii pentru rațională organizare a producției socialiste și conducerea planificată a economiei naționale. Studiul acțiunii diferitelor legi economice nu poate fi considerat satisfăcător fără înțelegerea complexelor legături reciproce dintre ele, legături care în socialism sînt condiționate de legea economică fundamentală a socialismului. Tocmai această lege determină toate laturile principale și toate procesele principale ale dezvoltării modului de producție socialist. Ea exprimă scopul producției socialiste și mijloacele pentru atingerea lui.

Ajutînd pe cititor să înțeleagă legile economice obiective ale socialismului, manualul ușurează înțelegerea politicii economice științific fundamentate a partidelor comuniste și a guvernelor din țările lagărului păcii. Analizînd rolul economic al statului socialist, arătînd că forța aparatului de stat stă în legătura lui strînsă cu masele populare, manualul subliniază că forța conducătoare și organizatoare a statului sovietic este Partidul Comunist. Pilda activității Statului Sovietic și a P.C.U.S. ca forță conducătoare a statului, alcătuiește un important izvor de învățăminte pentru țările de democrație populară în opera de construire a socialismului.

Manualul analizează o serie de categorii și aduce precizări deosebit de importante în legătură cu problemele muncii sociale, salariului, hozrasciotului și rentabilității întreprinderilor, sistemului socialist al agriculturii, circulației mărfurilor, venitului național și sistemului financiar al socialismului, pentru a încheia această subsecțiune cu expunerea învățăturii marxist-leniniste privitoare la reproducția socialistă lărgită și la problemele trecerii de la socialism la comunism. În manual este demonstrat cum numai pe baza creșterii cu precădere a producției mijloacelor de producție este posibil avîntul continuu al economiei naționale în socialism. **„Pentru a pregăti trecerea la comunism trebuie asigurată temeinic dezvoltarea necontenită a întregii producții sociale și creșterea cu precădere a producției mijloacelor de producție. Creșterea cu precădere a producției mijloacelor de producție creează premizele pentru lărgirea permanentă a producției și pentru perfecționarea ei pe baza tehnicii celei mai înalte, spre a putea obține un belșug de bunuri materiale".**

V

Apariția manualului de economie politică reprezintă o contribuție din cele mai însemnate în educarea marxistă a maselor de zeci de milioane de oameni ai muncii din toate țările nu numai prin faptul că el constituie o expunere sistematică, de popularizare științifică în cel mai înalt înțeles al cuvîntului, a economiei politice marxist-leniniste — dar și prin sprijinul pe care-l aduce în îmbunătățirea întregii lor activități celor care lucrează în domeniul cercetării economice și al predării economiei politice în învățămîntul de partid și de stat.

Pornind de la teza că economia politică marxist-leninistă este o știință creatoare, care se dezvoltă continuu — „Kommunist", revistă teoretică și politică a C.C. al P.C.U.S. subliniа, relevînd meritele manualului, că **„ar fi greșit să considerăm manualul de economie politică ca o culegere de formule și teze exprimînd „adevărul absolut în ultimă instanță" și că totul s-ar reduce la a învăța aceste formule... El trebuie să constituie un punct de plecare pentru intensificarea muncii de cercetare în domeniul teoriei economice și a practicii economice".**

Acest lucru este valabil nu numai pentru economiștii sovietici, ci pentru cei care lucrează în toate țările pe tărîmul economiei politice marxist-leniniste și pentru care apariția manualului reprezintă un stimulent puternic în studierea creatoare a condițiilor dezvoltării economice din țara respectivă, în analiza și fundamentarea științifică, economică a liniilor de dezvoltare ale luptei oamenilor muncii pentru pace și socialism.

Primele indicații ale noului avînt pe care apariția manualului îl înlesnește cercetării economice au și început să apară. Articolul publicat nu de mult în revista „Economie et politique" de George Cogniot, membru al C. C. al P.C. Francez, subliniază în mod convingător ajutorul pe care manualul îl dă economiștilor marxiști din Franța în activitatea lor și proletariatului francez în general, în lupta sa. Articolul publicat în decembrie 1954 în „Einheit", organ teoretic al C. C. al P.S.U.G., relevă vastul cîmp de cercetare pe care manualul îl deschide economiștilor și istoricilor germani. La conferința economică internațională care a avut loc în luna martie la Berlin, raportul principal prezentat de prof. Fred Oelsner a pus la baza schimbului de păreri dintre economiștii țărilor de democrație populară cu privire la problemele trecerii de la capitalism la socialism, folosirea creatoare a învățămintelor pe care manualul le trage din experiența U.R.S.S., Chinei populare și celorlalte țări de democrație populară.

La noi în țară, manualul a fost încă de la apariția lui în limba rusă, un sprijin efectiv și permanent în îmbunătățirea lucrărilor pe care economiștii romîni le elaborează în cadrul Institutului de Cercetări Economice al Academiei R.P.R., cît și în afara lui. În același timp, el constituie un stimulent pentru o mai aprofundată și largă studiere a problemelor construirii socialismului în patria noastră, pentru o mai strînsă îmbinare a cercetării teoretice cu practica construcției socialiste, în primul rînd în sensul unei contribuții mai active la rezolvarea practică a acelor probleme pe care viața le ridică și care cer răspunsuri competente și pline de răspundere din partea științei noastre economice.

Același lucru trebuie spus și pentru cei care lucrează în domeniul predării economiei politice. Luptînd împotriva tendințelor nejuste de a înlocui munca proprie de elaborare a lecțiilor cu simpla expunere în fața studenților a lecțiilor din manual, luptînd împotriva bucherismului, a discuțiilor sterile scolastice în jurul unei formule, cadrele de predare a economiei politice găsesc în manual un exemplu pentru direcțiile în care trebuie ridicată la un nivel superior activitatea lor de popularizare a economiei politice marxist-leniniste.

Apariția manualului reprezintă o însemnată forță stimulativă în lupta pe care cercetătorii științifici, cadrele de predare din învățămîntul superior și toți cei ce lucrează în domeniul propagandei marxism-leninismului o duc pentru îndeplinirea sarcinilor pe care partidul și guvernul le pun în fața științei noastre economice și a întregii activități de înarmare ideologică marxistă a oamenilor muncii din patria noastră.

---

1) Academia de Științe a U.R.S.S. Institutul de Economie - Manual de Economie Politică. Editura de stat pentru literatură politică. București, 1955.

Autorii manualului - academician K. V. Ostroviteanov; D. T. Șepilov, membru corespondent al Academiei de Științe a U.R.S.S.; L. A. Leontiev, membru corespondent al Academiei de Științe a U.R.S.S.; I. D. Laptev, membru activ al Academiei Unionale de științe agricole „V. I. Lenin"; profesor I. I. Kuzminov, L. M. Gatovski, doctor în științe economice; academician P. F. Iudin; A. I. Paskov, membru corespondent al Academiei de Științe a U.R.S.S.; V. I. Pereseghin, candidat în științe economice. La selecționarea și prelucrarea datelor statistice a luat parte V. N. Starovski, doctor în științe economice.

Redactarea definitivă a manualului a fost efectuată de K. V. Ostroviteanov, D. T. Șepilov, L. A. Leontiev, I. D. Laptev, I. I. Kuzminov, L. M. Gatovski.

Dezvelirea unui monument în amintirea lui I. V. Stalin la Praga

PRAGA 3 (Agerpres). — TASS transmite: In ziua de 1 mai a avut loc la Praga solemnitatea dezvelirii unui monument ridicat în amintirea lui Iosif Vissarionovici Stalin.

Zeci de mii de oameni ai muncii din Praga se aflau pe cheiul Vltavei, pe al cărui mal a fost ridicat monumentul.

La ceremonia dezvelirii monumentului au asistat: A. Zapotocki, președintele Republicii, primul ministru Viliam Siroky, A. Novotny, prim secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia, membri ai Biroului Politic al C.C. al Partidului Comunist din Cehoslovacia, membri ai guvernului, conducători ai Frontului Național, A. Svoboda, primarul orașului Praga, N. P. Firiubin, ambasadorul Uniunii Sovietice în Cehoslovacia, șefii reprezentanțelor diplomatice ale țărilor de democrație populară și alte personalități oficiale.

—○—

Războiul civil din Vietnamul de sud oglindește contradicțiile dintre S. U. A. și Franța

PARIS 3 (Agerpres) — TASS transmite: La 2 mai au avut loc la Saigon noi ciocniri între trupele guvernului Ngo Dinh Diem și unitățile armate ale sectei religioase „Binh Xyuen".

Lupte deosebit de înverșunate se desfășoară în regiunea pieței, unde în urma bombardamentului de artilerie și al aruncătoarelor de mine s-au declarat incendii. Focul a distrus printre altele un mare depozit de orez. Ngo Dinh Diem se străduiește să izgonească din Saigon unitățile sectei „Binh Xyuen".

Totodată informațiile publicate de presa franceză dovedesc intensificarea contradicțiilor dintre Franța și S.U.A. în problema reglementării situației din Vietnamul de sud. Presa își exprimă nemulțumirea față de încercările S.U.A. de a alunga Franța din Vietnamul de sud. După cum scrie ziarul „Nouvelle Republique de Bordeaux", americanii suportă cu greu prezența francezilor în Indochina. Înainte ei și-au ascuns jocul, dar în prezent acționează mai brutal.

Ziarele „Le Populaire" și „Combat" condamnă vehement poziția S.U.A., care sprijină guvernul Ngo Dinh Diem.

★

NEW YORK 3 (Agerpres).—După cum anunță corespondentul din Paris al agenției United Press, Franța acuză S.U.A. de situația creată în Vietnamul de sud.

Corespondentul din Washington al acestei agenții relatează că în lupta pentru putere în Vietnamul de sud, Statele Unite îl sprijină ferm pe Ngo Dinh Diem.

★

PARIS 3 (Agerpres). — După cum relatează agenția France Presse, la 2 mai s-a întors la Saigon generalul Collins, reprezentantul special al președintelui Eisenhower în Vietnamul de sud.

Agenția Reuter anunță că în aceeași zi a sosit la Saigon Malcolm Macdonald, comisarul general englez în Asia de sud-est.

★

NEW YORK 3 (Agerpres). — TASS transmite: După cum anunță agenția United Press, S.U.A. au adresat Franței un protest hotărît în legătură cu refuzul acesteia de a sprijini guvernul Ngo Dinh Diem. Membri de seamă ai Congresului S.U.A. subliniază agenția, salută acțiunile așa-numitei „adunări generale a forțelor revoluționare-democratice ale națiunii" din Saigon care-l sprijină pe Ngo Dinh Diem și care a ridicat prerogativele de șef al statului „împăratului" Bao Dai aflat în prezent în Franța.

În legătură cu pregătirea Tratatului de stat cu Austria

VIENA 3 (Agerpres). — TASS transmite: La Viena a fost dat publicității următorul comunicat:

Reprezentanții Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, Statelor Unite ale Americii, Regatului Unit, Franței și Austriei s-au întrunit la 2 mai, ora 11 în clădirea Comisiei Aliate din Viena pentru a încheia în termenul cel mai scurt pregătirea Tratatului de stat cu Austria care urmează a fi examinat și semnat de către miniștrii Afacerilor Externe ai U.R.S.S., S.U.A., Marii Britanii și Franței cu participarea Austriei.

Țările participante sînt reprezentate de: Ambasadorul U.R.S.S. — I. I. Ilicev, ambasadorul S.U.A. — L.E. Thompson, ambasadorul Regatului Unit — G. Wallinger, trimisul Republicii Franceze — R. Lalouette, ministrul Afacerilor Externe al Republicii Austriece, dr. L. Figl și secretarul de stat dr. B. Kreisky.

Conferința a fost prezidată de ambasadorul S.U.A., L.E. Thompson. S-a hotărît ca reprezentanții să prezideze prin rotație potrivit uzanțelor diplomatice și ca limbile oficiale ale conferinței să fie rusa, engleza, franceza și germana. A fost creat un secretariat unic. S-a hotărît de asemenea ca lucrările conferinței să se desfășoare în ședințe închise.

Conferința a început examinarea acelor articole din proiectul de tratat de stat asupra cărora delegații au avut de făcut observații. A fost realizat un progres considerabil.

S-a stabilit ca ședințele să aibă loc zilnic la ora 14,30.

Cu prilejul celei de a 10-a aniversări a eliberării Germaniei de sub jugul fascist

BERLIN 3 (Agerpres). — Ziarele democrate au publicat Apelul Consiliului Național al Frontului Național al Germaniei Democrate în legătură cu cea de a 10-a aniversare a eliberării de sub fascism, care va fi sărbătorită în curînd. In apel se spune printre altele:

La 8 mai 1955 se împlinesc 10 ani de cînd comandamentul suprem al wehrmachtului hitlerist a semnat actul de capitulare necondiționată și de cînd a fost lichidată definitiv dominația naziștilor. Pentru militariștii și monopoliștii germani această zi a însemnat ziua înfrîngerii; pentru oamenii muncii germani, pentru întregul popor iubitor de pace, ziua de 8 mai 1945 a devenit ziua eliberării.

Ziua de 8 mai va fi în toate timpurile o zi a recunoștinței față de Uniunea Sovietică și armata ei. Această zi îndeamnă la prietenia de nezdruncinat dintre popoarele german și sovietic.

Cu prilejul celei de a 10-a aniversări a eliberării de sub fascism, se spune în apel, patrioții germani declară cu hotărîre cîrmuitorilor de la Bonn: nu vom admite niciodată renașterea vechii Germanii imperialiste și militariste! Ziua de 8 mai este o zi a luptei hotărîte împotriva reînvierii militarismului german, pentru reunificarea democratică și pașnică a Germaniei.

Programul electoral al Partidului Comunist al Marii Britanii

LONDRA 3 (Agerpres) — TASS transmite: Partidul Comunist al Marii Britanii a dat publicității programul lui electoral în care se subliniază: „Cea mai importantă problemă a apropiatelor alegeri generale este aceea de a ști dacă va fi pace sau un război mondial în care vor fi folosite bombele atomice și cu hidrogen".

„Candidații comuniștilor — se spune în program — vor lua atitudine împotriva hotărîrii conservatorilor și liderilor laburiști de dreapta de a produce bombe cu hidrogen, de a înarma pe naziști și de a se pregăti pentru războiul atomic în calitate de aliați ai milionarilor americani".

Capitolul referitor la politica externă este intitulat „Salvînd pacea — salvăm Anglia". In acest capitol se spune între altele: „Năzuința spre pace a poporului este atît de puternică încît conservatorii și liderii laburiști de dreapta se văd nevoiți ca în aceste alegeri să peroreze despre pace. Dar ei vorbesc despre o „pace de pe poziții de forță" și afirmă că mijlocul de a preîntîmpina războiul constă în a acumula stocuri tot mai mari de bombe cu hidrogen și de a fi primii gata pentru folosirea lor. Dar și în trecut se aduceau aceleași argumente în sprijinul cursei înarmărilor și de fiecare dată o asemenea cursă a înarmărilor a dus la război. Prin hotărîrea luată de a crea la noi baze pentru bombardierele atomice americane, aceasta în numele „apărării", ei (conservatorii și laburiștii de dreapta — N.R.) expun Anglia unei primejdii grave.

„Sîntem pentru inițierea neîntîrziată de tratative între cele patru puteri. Vrem ca Anglia să fie liberă, independentă și să trăiască în pace", — se arată în continuare în programul Partidului Comunist al Marii Britanii. „Politica Angliei trebuie să conste în următoarele: în locul producției de bombe cu hidrogen un acord internațional cu privire la interzicerea bombei atomice și cu hidrogen și la reducerea armamentelor de toate tipurile; un pact colectiv de pace în Europa și crearea unei Germanii democrate unificate în locul înarmării Germaniei occidentale; admiterea Chinei în O.N.U. și restituirea Taivanului către China; evacuarea trupelor și avioanelor americane din Anglia; încetarea războaielor în Kenya și Malaya".

În parlamentul sirian s-a propus recunoașterea R.P. Chineze

BEIRUT 3 (Agerpres). — TASS transmite: După cum se anunță din Damasc, deputatul sirian Abdullah Tif Iunis a prezentat parlamentului spre examinare o propunere în care cere guvernului Siriei să recunoască Republica Populară Chineză și să stabilească cu ea relații diplomatice.

In propunere se spune: Marea Chină populară, care a scăpat de sub dominația politică, economică și militară a imperialismului, a devenit o mare forță... de aceea propun guvernului sirian să recunoască China populară și să stabilească cu ea relații politice și economice. Propun de asemenea ca Siria împreună cu celelalte țări arabe să recunoască China populară și să o sprijine în Organizația Națiunilor Unite apărînd drepturile ei legitime și incontestabile.

Deputatul Maaruf Ed-Davalibi care a participat la conferința de la Bandung a declarat: „Nu există nici un motiv care să împiedice Siria să recunoască China populară și să stabilească cu ea relații diplomatice. De ce să nu recunoaștem un stat prieten în care trăiesc 600 milioane de oameni?

Cum arată libertatea presei în S. U. A.

NEW YORK 3 (Agerpres). — După cum s-a anunțat, în senatul american a fost depus un proiect de lege interzicînd difuzarea prin poștă a publicațiilor progresiste din S.U.A. Acest proiect de lege, care survine după ce ministerul poștelor a interzis difuzarea prin poștă a tuturor publicațiilor din U.R.S.S., are drept scop să reducă la zero libertatea de informare a cetățenilor americani. Măsurile arbitrare ale autorităților americane au provocat vii proteste chiar în coloanele ziarelor burgheze din S.U.A. Astfel, în cadrul unui editorial, ziarul „Columbus Dispatch" cere să nu se mai înăbușe libertatea presei în S.U.A. Ziarul pune următoarea întrebare: „Dacă difuzarea prin presă a ziarelor „Pravda", „Izvestia" și „Daily Worker" poate fi interzisă printr-un ordin birocratic, ce va putea împiedica un fanatic politic să interzică pe viitor difuzarea prin poștă a altor publicații?" „Columbus Dispatch" califică interzicerea difuzării prin poștă a unor publicații drept o încălcare a „unui principiu american fundamental".

De asemenea, publicația „Editor and publisher", organ al editorilor de ziare, a publicat două editoriale în care critică cu asprime interzicerea difuzării prin poștă a publicațiilor din U.R.S.S. Intr-unul din aceste editoriale, adresîndu-se cercurilor conducătoare din S.U.A., ziarul întreabă: „Pînă unde poate ajunge prostia noastră?".

—○—

45.000 mineri englezi în grevă

LONDRA 3 (Agerpres).—După cum transmite agenția Reuter, la 2 mai a început în bazinul carbonifer Doncaster (Yorkshire) o grevă a minerilor care s-a extins cu repeziciune în întreaga regiune. Agenția France Presse anunță că numărul minerilor greviști a ajuns la aproape 45.000, cuprinzînd 22 mine. In urma acestei greve, activitatea din acest bazin carbonifer a încetat aproape cu desăvîrșire.

—○—

In cîteva rînduri

● *Agenția Press Trust of India relatează că au fost găsite alte nouă cadavre ale victimelor catastrofei aeriene de la 11 aprilie. Pînă în prezent au fost descoperite cadavrele a 12 victime. Rămășițele avionului indian găsite pînă în prezent au fost predate autorităților indoneziene. Cercetările pentru descoperirea rămășițelor avionului continuă. (China Nouă).*

● *Președintele sindicatului muncitorilor oțelari din S.U.A., David McDonald, a înștiințat pe patronii a 96 oțelării că sindicatul intenționează să ceară mărirea salariilor pentru cei 600.000 de muncitori oțelari din S.U.A. In baza contractului colectiv, patronii sînt obligați să înceapă tratative cu reprezentanții muncitorilor în termen de 30 de zile de la primirea unei asemenea înștiințări. Dacă pînă la data de 30 iunie nu se ajunge la nici un acord între muncitori și patroni, muncitorii vor declara grevă. (Agerpres).*

● *Potrivit relatărilor presei, teatrul „Adelphi" unul dintre cele mai vechi și mai populare teatre londoneze, a fost vîndut unei mari firme comerciale și va fi transformat în magazin. (Agerpres).*

● *M. G. Sergheev, ambasadorul U.R.S.S. în Grecia, a vizitat la 29 aprilie orașul Volos care a avut mult de suferit de pe urma cutremurului. El a comunicat primarului orașului, că Crucea Roșie sovietică a acordat 100.000 de ruble pentru ajutorarea sinistraților și a exprimat regretul poporului sovietic pentru nenorocirile provocate de cutremur. Primarul orașului a mulțumit guvernului sovietic și poporului sovietic pentru ajutor. (TASS).*

● *La 3 mai a fost semnat la Paris acordul cu privire la așa-numita „cooperare economică franco-saareză". (France Presse).*

TELEGRAME

PREZIDIULUI ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMINE

Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne vă exprimă adînci condoleanțe pentru pierderea eminentului om de știință, academicianul prof. dr. Daniel Danielopolu.

CONSILIUL DE MINIȘTRI
AL
REPUBLICII POPULARE ROMINE

FAMILIEI ACADEMICIANULUI PROF. DR. DANIEL DANIELOPOLU

Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne vă transmite condoleanțele sale pentru durerea ce ați încercat prin moartea academicianului prof. dr. Daniel Danielopolu.

CONSILIUL DE MINIȘTRI
AL
REPUBLICII POPULARE ROMINE

Funeraliile academicianului D. Danielopolu

Marți după amiază au avut loc funeraliile emeritului om de știință, academicianul D. Danielopolu, directorul Institutului de fiziologie normală și patologică al Academiei R.P.R., medic emerit al R.P.R., laureat al Premiului de Stat.

In cursul zilelor de luni și marți, în sala bibliotecii Institutului de fiziologie normală și patologică al Academiei R.P.R., unde a fost depus corpul defunctului, numeroși academicieni, profesori, medici, colaboratori ai defunctului și alți oameni de știință, studenți etc., au adus ultimul salut strălucitului om de știință.

Ceremonia funebră a avut loc marți la ora 16. Ultima gardă de onoare la căpătîiul defunctului a fost alcătuită din academicienii C. I. Parhon, Traian Săvulescu, P. Constantinescu-Iași, Șt. Vencov, N. Gh. Lupu și Șt. S. Nicolau. De asemenea o gardă militară cu muzică și drapel a dat ultimul onor defunctului.

Se aflau de față la ceremonia funebră reprezentanți ai Academiei R.P.R., ai Ministerului Sănătății, ai Ministerului Învățămîntului, ai Ministerului Culturii și ai institutelor de cercetări științifice, ai Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., numeroși profesori, medici, studenți, personal sanitar etc.

La catafalc au fost depuse coroane din partea Consiliului de Miniștri, Prezidiului Academiei R.P.R., Ministerului Sănătății, Ministerului Învățămîntului, Ministerului Prevederilor Sociale, din partea institutelor științifice ale Academiei R.P.R., Societății Științelor Medicale.

In cadrul ceremoniei funebre a luat cuvîntul acad. prof. dr. C. I. Parhon, președintele de onoare al Academiei R.P.R., care a spus printre altele:

Am trăit alături de Danielopolu încă de pe cînd eram foarte tineri și am putut să-i cunosc întreaga activitate.

Il întîlneam la ședințele științifice ale Societății de anatomie și biologie și mulți se întrebau cine este acest om cu o înfățișare atît de tînără. Ulterior acest tînăr a început să prezinte comunicări de reală valoare.

Nu mult după aceea a devenit colaboratorul profesorului Dr. I. Cantacuzino, întrînd astfel pe făgașul cercetărilor științifice care aveau să-i aducă renume mondial.

După ce a scos în evidență vastele domenii ale științei medicale în care cercetările academicianului Danielopolu au adus roade deosebit de bogate, meritele sale ca profesor, ca întemeietor și director al Institutului de fiziologie normală și patologică al Academiei R.P.R., ca om de o vastă cultură, acad. prof. dr. C. I. Parhon a încheiat:

„Firește ne va fi foarte greu să vedem că în ședințele noastre ale Academiei, profesorul Danielopolu lipsește.

Prin stingerea lui din viață știința noastră și cea mondială încearcă o mare și grea pierdere."

Luînd cuvîntul acad. Șt. S. Nicolau, secretarul secției de științe medicale a Academiei R.P.R., a spus printre altele: „Trăim momentul dureros al despărțirii pentru totdeauna de scumpul și mult prețuitul nostru coleg, maestru, profesor și prieten, academicianul Danielopolu. Sîntem copleșiți de regretul pierderii celui care a fost un renumit om de știință, un mare învățat, un dascăl emerit, un făuritor și animator de școală, creator de știință nouă, un deschizător de drumuri în cercetarea științifică, un remarcabil reprezentant al științei patriei în străinătate, un patriot și un luptător pentru progres, pentru pace.

Prin marile servicii aduse științei și ridicării nivelului sanitar al oamenilor muncii, acad. Danielopolu și-a cîștigat merite excepționale față de popor. Secția științelor medicale a Academiei R.P.R., pe cît a fost de mîndră întotdeauna de acest distins membru al său, pe atît este de adînc îndoliată de pierderea lui. In clipa jalnică a despărțirii pentru totdeauna, membrii acestei secții își iau solemn angajamentul să-i urmeze pildele bune de muncă dîrză, luminată și constructivă".

Luînd cuvîntul, acad. Șt. Milcu, rectorul Institutului Medico-Farmaceutic din București, membru al Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R. a spus între altele:

„Corpul de învățămînt al Institutului medico-farmaceutic din București și luptătorii pentru pace din țara noastră au aflat cu emoție și adîncă întristare trecerea din viață a profesorului și academicianului D. Danielopolu.

A fost un mare profesor! In fața tineretului, la cursurile sale, s-a înfățișat ca un învățat, care nu numai transmite știința, dar o reprezintă prin marea sa contribuție personală și originală.

Pentru începătorii în știință, profesorul Danielopolu a fost un exemplu de optimism, de muncă ridicată la o intensitate neobișnuită și de încredere în capacitățile creatoare ale poporului nostru.

El a fost primul învățat medic, care a elaborat în țara noastră o concepție despre legile generale de funcționare a organismului — primul învățat care a reușit să se ridice de la stadiul analitic al fenomenelor la legile care le guvernează.

Ca membru al Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., academicianul Danielopolu, acest mare învățat și profesor a reprezentat țara la diferite manifestări internaționale și a sprijinit acțiunile luptei pentru pace în țara noastră.

In acest fel s-a contopit activitatea educatoare și creatoare a profesorului și savantului, cu atitudinea cetățeanului apărător al cauzei păcii".

A luat apoi cuvîntul dr. Voinea Marinescu, ministrul Sănătății. Prin stingerea din viață a academicianului Danielopolu — a spus vorbitorul — patria noastră a pierdut un om de știință de o valoare deosebită.

Studiul sistemului nervos vegetativ i-a creat o faimă deosebită. Proba atropinei și a ortostatismului care-i poartă numele i-au îngăduit să aprecieze în mod obiectiv tonusul sistemului nervos vegetativ. A folosit printre primii în lume viscerografia pe care a adîncit-o și completat-o cu numeroase contribuții originale.

Școala sovietică de medicină denumește viscerografia, pe bună dreptate, metoda Danielopolu.

Valorificînd gloriosul trecut al marilor oameni de știință din patria noastră, acad. Danielopolu a adoptat în deplină convingere gîndirea materialist-dialectică și și-a fundamentat în mod total hotărît cercetările sale pe concepția lui I. P. Pavlov, aducînd contribuții originale privind farmacodinamia interoreceptorilor și rolul scoarței cerebrale în reglarea funcțiilor organismului.

Medicii din patria noastră vor păstra o vie amintire medicului și marelui om de știință care a fost acad. Danielopolu, îi vor urma exemplul de muncă pentru progresul științei și vor duce mai departe remarcabila lui operă pentru îmbunătățirea continuă a ocrotirii sănătății oamenilor muncii din țara noastră.

In numele societății științelor medicale, prof. Marius Nasta, membru corespondent al Academiei R.P.R., vicepreședinte al societății, a adus un ultim și îndurerat omagiu aceluia ce a fost profesorul Danielopolu.

După ce a vorbit conf. univ. Robert Floru, director adjunct al Institutului de fiziologie normală și patologică al Academiei R.P.R., a luat cuvîntul acad. prof. Traian Săvulescu, președintele Academiei R.P.R., care a spus:

„Mulțimea căreia i-a alinat suferințele, oamenii muncii care știu să prețuiască pe acei care cu adevărat le sînt devotați, sutele de colaboratori și miile de elevi care au avut fericirea să-l aibă maestru și profesor, oamenii de știință care l-au admirat fără rezerve, pentru originalitatea și îndrăzneala ideilor pe care le-a urmărit în decursul îndelungatei sale vieți științifice, depling moartea marelui profesor, marelui om de știință, fiu devotat al țării noastre, academicianul D. Danielopolu.

Cultivînd cu abnegație, cu pasiune, cu viu patriotism știința, el și-a croit treptat drumul spre forul valorilor universale.

Materialist prin concepția și metoda de lucru, experimentator dibaci și scrupulos, s-a desăvîrșit în ultimul timp prin contactul direct cu știința sovietică, pentru care nutrea o sinceră admirație și care la rîndul ei l-a prețuit după marile lui merite.

Activitatea științifică a academicianului Danielopolu, în variatele domenii în care s-a desfășurat ea, a atins cel mai înalt nivel.

Ca profesor și om de știință a acordat o importanță capitală fiziologiei normale și patologice. Gușa endemică, reumatismul, tifosul exantematic, imunitatea, farmacodinamia nespecifică, cardiopatiile, etc., sînt tot atîtea capitole ale medicinei strîns legate de numele lui Danielopolu. Acad. Danielopolu este un produs al școalei românești de medicină. Institutul condus de acad. Danielopolu este cel dintîi din țară și poate printre cele dintîi din lume în care clinica a mers în pas cu știința.

Înzestrat cu o putere excepțională de muncă, a dus la bun sfîrșit și a publicat în ultimii 7 ani mai multe lucrări decît a terminat și publicat înainte.

Viața acad. Danielopolu dăruită pînă la uitare de sine triumfului ideilor mari care l-au călăuzit, va fi pildă pentru cei care vor merge pe drumul deschis de el. Muncind fără preget cum a muncit el, îi vor ajunge și-l vor întrece chiar, așa cum s-a întrecut pe sine însuși profesorul Danielopolu".

Ultimul a luat cuvîntul Constantin Negulescu, în numele colegilor de școală care, cu 55 de ani în urmă, au absolvit liceul împreună cu D. Danielopolu și cărora defunctul le-a arătat, de-a lungul întregii sale vieți, o prietenie sinceră.

Cortegiul funebru s-a îndreptat apoi spre cimitirul Bellu unde a avut loc înhumarea.

(Agerpres).

Cu privire la rapoartele Comisiilor internaționale de supraveghere și control din Indochina

MOSCOVA 3 (Agerpres). — Ziarul „Pravda" publică sub semnătura „Observator" un articol consacrat rapoartelor Comisiilor internaționale de supraveghere și control din Indochina în care se spune printre altele:

După cum se știe, în conformitate cu acordurile de la Geneva cu privire la încetarea operațiunilor militare din Indochina, au fost constituite trei Comisii internaționale de supraveghere și control asupra îndeplinirii hotărîrilor acordurilor de la Geneva în Vietnam, Laos și Cambodgia, comisii alcătuite din reprezentanții Indiei, Canadei și Poloniei. Aceste comisii și-au început activitatea la termenul fixat, în august 1954. Recent, ele au prezentat rapoarte cuprinzînd dări de seamă asupra activității lor.

In primele capitole ale acestor rapoarte se face un istoric al organizării comisiilor, sînt expuse sarcinile și drepturile lor în conformitate cu hotărîrile conferinței de la Geneva. Urmează o trecere în revistă a rezultatelor obținute de părți în cursul îndeplinirii acordurilor de la Geneva și este analizată activitatea comisiilor însăși.

Unul din momentele cele mai importante în activitatea Comisiei în perioada la care se referă raportul a fost supravegherea transferării perimetrului Hanoi către Republica Democrată Vietnam. Comisia a pus la dispoziția părților cinci echipe mobile pentru supravegherea transferării.

In raport se spune că în timpul transferării puterii s-au ivit probleme în legătură cu transferarea serviciilor civile și administrative și cu transferarea principalelor întreprinderi comunale. „In ceea ce privește transferarea instituțiilor de stat și întreprinderilor comunale, în special a poștei și telegrafului — arată comisia — din partea reprezentanților Republicii Democrate, precum și din partea muncitorilor s-au primit plîngeri că autoritățile franceze din Haifon ridică principalul utilaj". Comisia, se spune în raport, a luat măsuri pentru a pune capăt scoaterii ilegale a utilajului.

Referindu-se la retragerea trupelor Armatei Populare vietnameze din regiunile situate la sud de linia provizorie de demarcație, comisia constată: „Retragerea trupelor și transferarea puterii au fost înfăptuite înainte de expirarea termenelor fixate în sectoarele de staționare provizorie Ham Tan, Keuen-Moc și Cîmpia trestiilor, precum și Kuang-Ngai și cu excepția Cîmpiei trestiilor, s-au desfășurat sub supravegherea echipelor mobile ale comisiei".

Una din primele probleme care s-au pus în fața comisiei și părților în cadrul îndeplinirii acordului de la Geneva a fost problema schimbului de prizonieri de război și persoanelor civile internate.

La 9 septembrie 1954, adică în ziua expirării termenului stabilit în punctul A al articolului 21, situația schimbului de prizonieri era următoarea:

Cifrele prezentate de autoritățile franceze:

A) Prizonieri de război eliberați de forțele armate ale Uniunii Franceze — 65.477;

B) Prizonieri de război eliberați de Armata Populară vietnameză — 11.706.

Cifrele prezentate de guvernul Republicii Democrate Vietnam:

A) Prizonieri de război eliberați de Armata Populară vietnameză — 11.882;

B) Prizonieri de război eliberați de forțele armate ale Uniunii Franceze — 65.465.

Din cauza nepotrivirii cifrelor, comisia, după cum a comunicat, a primit în decurs de trei luni de la cele două părți plîngeri și contraplîngeri. Totodată părțile au comunicat comisiei că ele nu reține nici un prizonier de război și nici o persoană civilă internată aparținînd celeilalte părți. Totuși, fiecare parte a menționat că examinează plîngerile celeilalte părți.

Intr-un alt capitol al raportului este examinată problema libertăților democratice garantate de acordul de la Geneva. Comisia subliniază că în Vietnamul de sud au fost încălcate aceste libertăți. Astfel, din partea guvernului Republicii Democrate Vietnam s-a primit o plîngere „referitoare la arestarea în sud a 24 persoane" (este vorba de cunoscuții luptători pentru pace din Vietnamul de sud arestați de guvernul Ngo Dinh Diem — aut.) Comisia arată de asemenea că ea a primit unele plîngeri și declarații în legătură cu nerespectarea libertății circulației din Vietnamul de nord în Vietnamul de sud și în legătură cu evacuarea forțată în sud.

In capitolul „Noul personal militar, aprovizionarea și bazele din Vietnam" se arată că Comisia și-a îndeplinit una din sarcinile sale principale și anume, supravegherea în porturi și aerodroame, precum și de-a lungul tuturor frontierelor Vietnamului asupra îndeplinirii prevederilor Acordului cu privire la încetarea operațiunilor militare, prevederi care reglementează introducerea în țară de forțe armate, personal militar și arme, muniții și echipament militar de tot felul. „Pînă astăzi, se spune în acord, comisia a primit din partea autorităților Republicii Democrate două plîngeri concrete în care se anunță că ar fi avut loc încălcări ale articolului 17".

In afară de aceste plîngeri, s-a primit o plîngere generală în memorandumul din 5.X.54 din partea generalului Giap, comandantul suprem al Armatei Populare vietnameze în legătură cu încălcarea diferitelor articole din Acord, inclusiv articolul 19. Comisia a primit de asemenea din partea grupului francez de legătură o plîngere prin care se afirmă că Inaltul Comandament al Armatei Populare vietnameze ar fi introdus o cantitate însemnată de material de război după intrarea în vigoare a acordului de la Geneva. După cum se știe, Comisia a cercetat această plîngere care însă nu a fost confirmată.

Un capitol special din raport este consacrat problemei incidentelor din Vietnamul central și de sud. Comisia declară că în Vietnamul central și de sud „s-au produs incidente în urma ciocnirilor dintre forțele armate ale Comandamentului Suprem al Uniunii Franceze sau poliția civilă și militară, pe de o parte, și populația locală, pe de altă parte, ciocniri care s-au soldat cu pierderi de vieți omenești și pagube materiale".

„Faptul că Comandamentul Suprem francez n-a reușit să asigure crearea unei administrații militare și civile efective în regiunile din Vietnamul central și de sud care i-au fost transferate și refuzul de a acorda în fapt libertăți democratice, refuz care a cauzat o serie de incidente avînd drept consecință pierderea de vieți omenești și pagube materiale provocate populației civile, incidente care mai continuă să aibă loc, arată că deocamdată nu s-a făcut destul pentru crearea unei administrații stabile, singura în măsură să garanteze efectiv exercitarea libertăților democratice în conformitate cu punctul C) din articolul 14".

Al doilea raport al Comisiei internaționale de supraveghere și control din Vietnam se referă la perioada de la 11 decembrie 1954 pînă la 10 februarie 1955.

Comisia arată că în perioada la care se referă cel de al doilea raport ea a continuat să cerceteze incidentele și plîngerile despre care s-a vorbit în primul raport. Comisia a luat hotărîri în legătură cu arestarea la Saigon a participanților la mișcarea pentru apărarea păcii. Ea „a cerut Comandamentului Suprem al Uniunii Franceze să amîne temporar executarea hotărîrii care urmează să fie pronunțată în acest proces pentru a permite Comisiei să studieze sentința tribunalului și să stabilească dacă această sentință este sau nu conformă cu prevederile acordului de la Geneva".

★

La 11 august a început să funcționeze în Laos Comisia internațională de supraveghere și control în frunte cu reprezentantul Indiei, G. N. Khosla. Raportul alcătuit de această Comisie se referă la perioada cuprinsă între data constituirii ei și 31 decembrie 1954.

In capitolul din raport intitulat „Regruparea și retragerea forțelor armate" se subliniază că măsurile prevăzute de acordul de la Geneva în această problemă (concentrarea inițială în zone de retragere și evacuarea ulterioară a trupelor) au fost îndeplinite în întregime de către părți în termenele stabilite, fără ciocniri sau incidente însemnate între trupele părților. Totuși, după cum declară Comisia, părțile nu i-au asigurat la timp informațiile asupra deplasării trupelor lor. Din cauza acestui fapt, a greutăților de transport precum și din cauza faptului că personalul Comisiei și al echipelor sale n-a fost completat pînă la începutul lunii octombrie, „retragerea trupelor n-a fost efectuată în întregime nici de grupările mixte, nici de echipele internaționale".

Un loc însemnat este consacrat în raport problemei prizonierilor de război și persoanelor civile internate. Analizînd datele pe care le-a avut la dispoziție, Comisia declară că programul eliberării prizonierilor de război și a grupurilor de persoane internate stabilit prin acordul de la Geneva, nu a fost respectat.

Un capitol separat al raportului este consacrat plîngerilor părții franco-laoțiene că trupele „Patet Lao", după încetarea operațiunilor militare la 6 august 1954, ar fi efectuat în fostele regiuni de cantonare a acestor trupe, recrutarea forțată a laoțienilor, trimițînd ulterior pe recruți în Vietnam sau în provinciile Fong-Sali și Sam-Nea pentru a fi „prelucrați" din punct de vedere politic și încadrați în unitățile de luptă ale „Patet-Lao". In urma acestor plîngeri, echipele de inspecție ale Comisiei internaționale au efectuat cercetări. Nici una din aceste plîngeri nu s-a dovedit a fi reală.

Totodată, Comisia citează nenumărate fapte care confirmă acuzațiile și plîngerile din partea voluntarilor vietnamezi și a trupelor „Patet-Lao".

★

In Raportul curent al Comisiei internaționale pentru supraveghere și control din Cambodgia cu privire la aplicarea acordului de la Geneva în perioada care s-a încheiat la 31 decembrie 1954, se arată că operațiunile militare din Cambodgia au încetat la data stabilită. Pînă la 20 octombrie au fost aplicate în linii mari și celelalte clauze ale acordului.

In raport se anunță că forțele de Rezistență din Khmer au fost demobilizate pînă la 22 august în limitele termenului stabilit de Acordul de la Geneva. Guvernul Cambodgiei s-a plîns însă comisiei că Armata de Rezistență nu ar fi complet demobilizată și că ea și-ar fi păstrat o parte din armament. Comisia a cercetat aceste plîngeri dar nu a descoperit nimic care să le confirme.

Sub pretext că demobilizarea Armatei de Rezistență s-a făcut „unilateral" guvernul Cambodgiei, după cum arată Comisia, întîrzie repunerea în drepturi a foștilor participanți la Armata de Rezistență și cere să li se elibereze buletine speciale de identitate, acuzîndu-i concomitent de „activitate subversivă". „Includerea în comunitatea națională a foștilor membri ai mișcării de Rezistență (adică acordarea de drepturi și libertăți prevăzute de constituția Cambodgiei acestor persoane — aut.) este departe de a fi completă", iată concluzia Comisiei.

★

După cum rezultă din rapoarte, Comisiile de supraveghere și control din Indochina au efectuat o muncă intensă contribuind la îndeplinirea prevederilor acordurilor de la Geneva. Comisiile au avut de făcut față multor dificultăți atît de ordin politic cît și de ordin material. Ele au reușit să biruie multe din aceste dificultăți și, în linii mari, să îndeplinească sarcinile care le-au fost trasate. Activitatea Comisiilor internaționale din Indochina dovedește odată mai mult că atunci cînd există bunăvoință, pot fi găsite soluții acceptabile chiar și pentru cele mai acute probleme și se poate contribui la întărirea păcii.

„CURSA PĂCII"

BRNO (prin telefon). — Marea competiție ciclistă internațională „Cursa păcii" Praga—Berlin—Varșovia a continuat marți cu desfășurarea celei de a doua etape, Praga—Brno (185 km.).

Această etapă cu multe urcușuri și destul de lungă a cerut eforturi mari alergătorilor. Animatorii principali au fost cicliștii din echipele R. Cehoslovace, U.R.S.S. și R. P. Bulgaria care au fost tot timpul inițiatorii celor mai îndrăznețe acțiuni.

Clasamentul etapei Praga—Brno (185 km.) este următorul: 1. J. Kubr, (R. Cehoslovacă) 4h48'22"; 2. Verhaelst (Belgia) 4h48'28"; 3. Hristov (R. P. Bulgaria) 4h49'00"; 4. Cijikov (U.R.S.S.) 4h49'17". Locurile cicliștilor din echipa R.P.R.: C. Dumitrescu (44) 5h 00'25"; N. Maxim (51) 5h01'19"; L. Zanoni (55) 5h01'26"; Șt. Sebe (64) 5h05'16"; G. Moiceanu (66) 5h05'16"; C. Istrate (81) 5h 28'20".

In clasamentul general individual conduce J. Kubr (R. Cehoslovacă) cu 8h04'10", urmat de Boeck (Belgia) 8h04'24".

SPECTACOLE

TEATRE: Teatrul de Operă și Balet al R.P.R. 19.30: Rigoletto; **Național „I. L. Caragiale"** (sala Comedia) 19.30: Matei Millo; **Național „I. L. Caragiale"** (sala Studio) 19.30: Nunta lui Krecinski; **Municipal** 19.30: Cum vă place; **Tineretului** 19.30: Hoții; **Muncitoresc C.F.R.** (Giulești) 19.30: Chirița în provincie; Piatra din casă; **Operetа** 19.30: Casa cu trei fete; **Ansamblul de estradă al R.P.R.** (calea Victoriei 174) 20: ...și Ilie face sport; **Teatrul de stat din Cluj — Ansamblul de păpuși** (sala Orfeu) 16.00: Povestea porcului; 20.00: Mateiaș giscarul; **Circul de stat** 20: Carnavalul circului.

CINEMATOGRAFE: Patria, Elena Pavel Gh. Doja: Cîntecul fluviilor; **Republica, București, Valea Roaltă, Flacăra:** Libelula; Pe drumul libertății; **I. C. Frimu, Al. Sahia, 1 Mai, Libertății:** Încercarea fidelității; **Înfrățirea între popoare:** Un om teribil; **Maxim Gorki:** Pădurea soimilor albaștri; Scaunul magic; **Tineretului:** S-a întîmplat în luna mai; **Unirea:** Expresul de Nürnberg; Gelozia bate-o vina; **Timpuri Noi:** Doamnele; Acțiuni dușmănoase; Campioanele mondiale de gimnastică ale R.P. Ungare; **Victoria:** Dama cu camelii; **Lumina, Arta:** Minuitorul de păpuși; **Cultural:** Stiletul; **8 Martie:** Alarmă la circ; **Al. Popov:** Revizorul; **T. Vladimirescu:** Directorul nostru; Pui de soimi; **Aurel Vlaicu:** Ordinul Anna; **Munca:** Cei 13; **Popular, Moșilor:** Chemarea destinului; **M. E